

தேவாநுவாரம்

செய்ரெம்பர்

இதழ் 09

2015

விலை
50/-

வல்லலவெளியில்

வெளிநாட்டுப் பறவைகள்

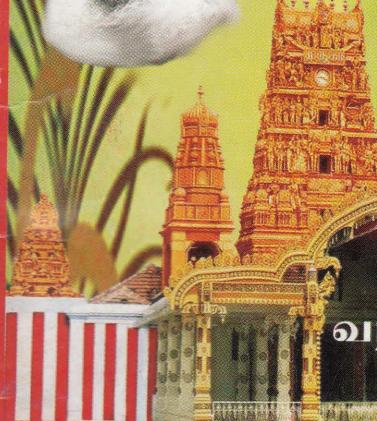
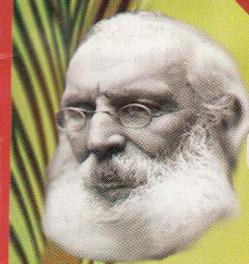
பல்கலைக் கலைத்தகவல்

பிரெட்ரிக் பாஸி

வரலாறு

சார்லி சாம்பின்

வரலாறு

யாழ்ப்பாணம் வவனியா

0212024353 0242227777

கிருபா லெண்றர்ஸ்

வடக்கில் பல கிளைகளுடன்

மன்னார்

0778472732

கிளைநாச்சி

0212285505

அரசு-அங்கீராம் பெற்ற கனக(A)
சாதப் பயிற்சி பாடசாலை

குற்பிட்ட காலம்பகுதியில் விரைவாக சாரதி அனுமதிப்பத்திற்கும் வழங்கப்படும்.
அரசு, தனியார் ஊழியர்கள் சனி, ஞாயிறு உட்பட தாம் விரும்பிய நேரத்தில்
வாகனப் பயிற்சியை மேற்கொள்ள முடியும்.

226, கல்குருவியார்வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

6/9/15

www.kirubalearners.com

சிறந்த முறையில் வாகனம் செலுத்தக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா?
நாடவேண்டிய ஒரே டீம்...

NELSON LEARNERS

எழுத்துப் பரிச்சையில் சித்திபை விசேட பயிற்சி வகுப்புகள் டீம்பெறும்.

107 A 1/1, Y.M.C.A Building, Kandy Road, Jaffna
TP: 0772681716 manager 0774429112

ஆண்களுக்கான தரமான ஆடைத்தெரிவுகளுக்கு...

யாழ் நகரில்

ஆடைகளின் சாம்ராச் சியம்

NO.120, 121, GRAND BAZAAR, JAFFNA.

செப்பியன் போன் பிழை

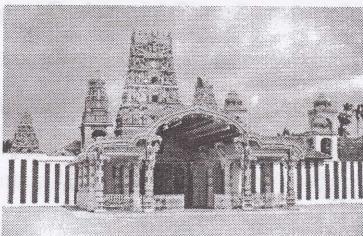
DVD, HD, Blu-ray 3D, MP³ AUDIO, DVD VIDEO/AUDIO, Full HD 1920x1080, YouTube, Satelite dish, Laptop, Mobile phone.

பிழை வீதி தொண்டமானாறு

T.P - 0773167663

நல்லூர்

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA

முருகனுக்கு கிராமங்கள் தோறும், நகரங்கள் தோறும் என்னுக்கணக்கான ஆலயங்கள் உள்ளன. யாழ்ப்பாணத்திலும் பல பிரசித்தி பெற்ற முருகன் தலங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று தான் யாழ்ப்பாணம் நல்லூரில் கோயில் கொண்டுள்ள நல்லைக்குமரன் ஆலயம் ஆகும்.

நல்லூர், இலங்கையின் வடபகுதியில் உள்ள தமிழ்களின் இராசதானியாகவும், 12ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 17ம் நூற்றாண்டு முற்பகுதிவரை யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தலைநகரமாகவும் நல்லூர் விளங்கியது. யாழ்ப்பாண அரசிற்கு சிறப்புச் சேர்த்துள்ள நல்லூர், யாழ் நகரில் இருந்து சுமார் இரண்டு மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது.

இந்த ஆலயம் 13ம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆட்சிசெய்த ஆரிய சக்கரவர்த்திகள் வம்சத்தின் முதலாவது அரசனான கலிங்கமாகன் அல்லது கூழங்கை சக்கரவர்த்தியால் கட்டுவிக்கப்பட்டதாக யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் கூறப்பட்டுள்ளது. (கை ஊனமான நிலையில் உள்ளதால் இந்த அரசன் கூழங்கைச் சக்கரவர்த்தி என அழைக்கப்பட்டான்)

எனினும், 15ம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தை கைப்பற்றி பதினேழு ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த சிங்கள அரசின் பிரதிநிதியும், பிற்காலத்தில் ஸ்ரீ சங்கபோதி 7ஆம் புவனேகபாகு என்ற பெயர்கொண்டு அழைக்கப்பட்ட கோட்டை அரசனான ஸ்ரீ சண்முகப்பெருமாள் என்பவனால் இக்கோவில் கட்டப்பட்டதாகவும் வரலாற்றுச் சான்றுகள் கூறுகின்றன. அத்துடன் பாடசாலைகளில் கற்டிக்கப்படும் இலவசபாடநூல்களிலும் இந்த விடயமே கூறப்பட்டுள்ளது.

நல்லூர் கந்தசவாமி கோவில் முத்திரைச் சந்தியிலுள்ள ‘குருக்கள் வளவு’ என்ற காணியில் கட்டப்பட்டுள்ளதாக யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியில் 1882ம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட சைவசமயக் கோவில்கள் தொடர்பான பதிவேட்டில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாண அரசின் இறுதிக்காலத்தில் நல்லூரில் இருந்த மிகப்பெரிய கோவில் இது என போர்த்துக்கேயர்களுடைய குறிப்புக்களில் இருந்து அறியமுடிகிறது. அத்துடன், யாழ்ப்பாண மன்னனான ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளின் அரண்மனையை அண்டிய பகுதியிலேயே பழைய கோவில் அமைந்திருந்ததாகவும் வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்த மன்னர்கள் நல்லூரை மையமாக வைத்து கிழக்கில் வெயிலுக்ந்த பிள்ளையார் கோயிலையும், தெற்கில் கைலாசநாதர் கோயிலையும், மேற்கில் வீரமாகாளி அம்மன் கோயிலையும், வடக்கில் சட்டநாதர் கோயில் என ஆலயத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் அரண்களை அமைத்திருந்தார்கள்.

நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோவிலை இருநாத மாப்பாண முதலியார் வம்சத்தினரே பரம்பரையாக நிர்வகித்து வருகின்றனர். மாப்பாண முதலியார் பரம்பரையினால் இக் கோவிலில் நிதி திய நெமித் தியங் கள் நடைபெறுகின்றன. ஈழத்திலுள்ள கோவில்களுள் நேரம் தவநாத நித்திய, நெமித்திய பூசைகள் மூலம் நல்லூர் கந்தசவாமி கோவில் மற்றைய கோவில்களுக்கு முன்மாதிரியாக விளங்குகின்றது.

வருடாந்த மகோற்சவம்

ஆடி ஆமாவாசையிலிருந்து 6ம் நாள் கொடியேறி 25 நாட்கள் நடைபெறுகின்றது. இந்தத் திருவிழா யாழ்ப்பாணத்து மக்களுக்கு மட்டுமன்றி வேறு பிரதேச மக்களுக்கும் முக்கியமான திருவிழாவாக கொள்ளப்படுகிறது.அத்துடன், ஐப்பசி மாதத்தில் கந்தசஷ்டி, சூரன்போர், இயமசங்காரம், கார்த்திகைத் திருவிழா,கற்புரத்திருவிழா,தைப்புழசம், சித்திரை வருடப்பிறப்பு என பல விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. அத்துடன், யாழ்ப்பாணத்தில் ஆறுகாலப்பூசைகள் நடைபெறும் ஒரே ஒரு ஆலயம் நல்லூர் என்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

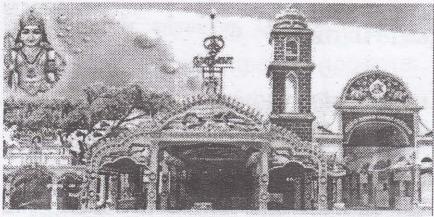
யாழ்ப்பாணத்தின் மாவிட்ட புரத்திலுள்ள மாவிட்டபூரம் கந்தனை அபிடேகக் கந்தன் எனவும், செல்வச்சந்திரி முருகனை அன்னதானக் கந்தன் எனவும், நல்லூர்க்கந்தனை அலங்காரக் கந்தன் எனவும் வரலாறுகள் சிறப்பிடத்துக் கூறுகின்றன.

நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதாரச் சூழ் நிலைகளைக் கருத்திற் கொண்டு கோயிலின் அரச்சனைப் பற்றுச்சீட்டுக்கள் பல விலைகளுக்கும் மாற்றப்பட்டுள்ள போதிலும் நல்லூரான் ஆலயத்தின் பற்றுச்சீட்டு இன்றுவரை ஒரு ரூபாவிற்கு மட்டுமே விற்கப்படுகின்றது.

அத்துடன், வருடாவருடம் ஆலயத்தின் பகுதிகள் புனரமைக்கப்பட்டு வருவதுடன், 2011ம் ஆண்டு தெற்கு வாயில் பகுதியில் இராஜகோபுரம் அமைக்கப்பட்டு கும்பாபிடேகம் செய்யப்பட்டதுடன், முருக பக்தரான அருணகிரி நாதருக்கு ஆலயத்தின் தெற்குப் பக்கமாக சிறிய ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு பூசை வழிபாடுகள் நடாத்தப்பட்டு வரப்படுகின்றது

ஆண்டுதோறும், கந்தபுராண படன வாசிப்பு நடைபெற்று வருவதுடன், திருவிழாக்காலத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் மாலை நிகழ்வுகளாக ஆண்மீகப் பிரசங்கங்கள், சொற்பொழிவுகள், நாட்டிய நடனங்கள் மற்றும் இசைக்கச்சேரிகள் என்பன நடைபெற்றுவருவதுடன், பஜனை படிக்கும் வழக்கமும் இந்த ஆலயத்தில் தொட்டு நடைபெற்று வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நல்லூரான் திருவடியை நான் நினைத்த மாத்திரத்தில் எல்லாம் மறப்பேண்டி கிளியே

செல்வச் சந்திதி ஆலய வரலாறு

ஆவள நாட்டின் கண் காணப்படும் திருத்தலங்களில் வரலாற்றுச்சிறப்பு மிக்க ஆலயமாக செல்வச் சந்திதி ஆலயம் விளங்குகின்றது. இவ்வாலயம் தொண்டைமானாறு என்னும் கிராமத்தில் ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ளது. இதன் தோற்றும், அமைப்பு, நடைமுறை என்பன தனித்துவமானதும், வரலாற்றுச் சிறப்பும் மிக்கவுமாகவுள்ளது. உலகில் எவ்விடத்திலும் காணப்படாத தனித்துவம் இங்கே காணப்படுவதன்றால் இதன் புதுமைக்கும், பொலிவிற்கும், தெய்வத்தின் திருவருட் தன்மைக்கும் அளவே கூறுமுடியாதுள்ளது. இங்கே குடிகொண்டுள்ள கந்தசவாமியார் என்ற முருகன் திருவருளானது மிகுந்து பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

கந்தப் பெருமானது கருணை வெள்ளம் மட்டத்திற்கு பாய்கிறது. அவரை நாடி வரும் அடியார்கள் பக்தி வெள்ளத்திலும், கருணைக் கடவிலும் முழுகி திருவருளையும், திருவருள் பிரசாத்ததையும் தினந்தோறும் பெற்ற வண்ணம் இருக்கிறார்கள். இவ்வாலயமானது முர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய தெய்வாமசங்களை ஒருங்கே அமையப் பெற்றுள்ளது.

ஆகம விதிகட்கு அகப்படாத அதற்கு அப்பாற்பட்ட அன்பு, பக்தி, ஞானம் ஆகிய அபரிமிதமான மார்க்க வணக்க தனித்தலமாகக் கொண்டுள்ள இங்கே கந்தப் பெருமானது அருளாட்சி நடைபெறுகிறது. இங்கே முருகன் “பூரணம்” என்று கூறும்படியாக பத்திரசக்தி முகூர்த்தத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார். இதைக்கண்ணுந்த வேதநாயகம்பிள்ளை என்ற பக்தி சிரோன்மணி ‘செல்வச் சந்திதி மேவிய பூரணனே’ என்றும், ‘செல்வச்சந்திதி போற்றிய பூரணனே’ என்றும், ‘பூரணமாங் செல்வச் சந்திதி மேனிப்புவனமுய்யும்’ என்றும் வாய்விட்டு மனம் திறந்து கசிந்தாருகிப் பாடியுள்ளார். சின்மயம் என்று கூறுவதும் கருணையையே குறிக்கும்.

இவ்வாலயத்தின் வரலாற்றை நோக்கினால் இது அரசியலுக்குமேல் பொருளாதார, சமூகவரலாற்றுடன் மிகுந்த நெருங்கிய தொடர்புடையதாகவும் இதற்கு அப்பால் பக்தி வரலாற்றுடன் தொடர்புடையதாகவும் உள்ளது. இதைப்பற்றிய வரலாறுகள், சான்றுகள் இன்று கிடைக்காதபோதும் கர்ணபரம்பரை வரலாற்றுக்கதைகள் உண்டு. இங்கு ஒடும் ஆறும் இதன் அருகமைந்த ஆலயமும் வரலாற்றுடன் பக்தி இளையோடப்பட்ட தொன்மையான பெருமை வாய்ந்தது. தொண்டைமானாறு என்னும் இவ் ஆறானது முன்பு கடலுடன் சங்கமிக்காது ‘வல்லிந்தி’ என்னும் பெயருடன் மிளிர்ந்தது.

ஆலயத்தின் ஆரம்பகால தோற்றும்.

வீரவாகுத்தேவர் காலடி பதித்த இடம்.

கந்தர்வரான ஜாவச வழிபாடுசெய்த டெம் (புவரசமரம்)

இதற்குச்சான்றாக வல்லிநதிக்கு மேலாகப் போடப்பட்ட பாலமானது வல்லைப் பாலம் என்று அழைக்கப்பட்டது. அது இன்றும் இப் பெயரையே கொண்டுள்ளது. இதையொட்டியே வல்லை வெளி என்றும் இப்பாலத்தின் அருகில் உள்ள காணிகளை வல்லியப் பெருவெளி என்று இன்றும் கூறப்படுகிறது. இந்நதியின் தொடு வாயிலை தொண்டமான் என்ற ஓர் அரசன் வெட்டி கடலிடம் சங்கமிக்க விட்டான். அன்று முதல் இந் நதியின் பெயர் (ஆனு) தொண்டமானாறு என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இப்பெயரே இக்கிராமத்திற்கும் மருவி வந்துள்ளது. அரசன் நதி வாயிலை வெட்டியதன் காரணமாக கடலின் உப்பு நீரானது உட்புகத் தொடங்கியது. நன்றாய் இருந்த வல்லிநதி நீர் மாற்றம் பெற்று உவர் நீராக மாறியது. இவ் உவர் நீர் உள் நாடு சென்றதன் காரணமாக கரணவாய் போன்ற பகுதிகளில் உப்பு பெரு வாரியாக இயந்கையாக விளையத் தொடங்கியது. இவ் உப்பானது பிற் காலங்களில் இவ் ஆற்றினுடாக கொண்டு வரப்பட்டு தொடுவாயிலில் அமைந்திருந்த சேகரிப்பு நிலையத்தில் நிரப்பப்பட்டது. அதன் காரணமாக அந்நிலையத்தை உள்ளடக்கிய நிலம் ‘உப்பு மால்’ என்று இன்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இலங்கையின் கரையோரத்தை ஆட்சி புரிந்த அந்நிய ஆட்சியரான போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் அதன் பின் ஆண்ட ஆங்கிலேயரும் இவற்றுடன் வணிக முறையில் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.

ஒல்லாந்தர் காலத்துடனேயே இலங்கையின் காணிகளுக்கான பதிவேடுகள் எனக் கூறப்படும் ‘தோம்பு’எனும் காணி உறுதிகள் பிறந்தன. இக்காலத்தில் பதியப்பட்ட தோம்புகள் செல்வச்சங்கிழி ஆலயத்தின் தோற்றுத்திற்குரிய முதல் ஏழத்து வடிவமான சாதனமாகும். அதன் பின்னர் ஆட்சி புரிந்த ஆங்கிலேயர் இலங்கையின் கண் காணப்படும் ஆலயங்கள் எல்லாவற்றையும் நல்ல முறையாகப் பதிந்து ‘ஆலயப் பதிவேடு’ என்னும் பதிவேட்டின் மூலம் பதிந்தனர். இதில் பெருமைக்க செலவச் சந்திதி ஆலயத்தின் தோற்றும் தொடக்கம் அமைப்பு நடைமுறை என்பவற்றை குறித்து வைத்தனர். இவர்களின் பதிவேட்டின் துணையைக் கொண்டு செலவச் சந்திதி ஆலயத்தின் உற்பத்தி வரலாறு (ஆரம்ப வரலாறு) குருகுல பரதவம்ச மருதர் கதிர்காமருடன் தொடங்கி மிரிந்ததை ஆணித்தரமாக அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இவ் ஆற்றங்கரையிலும் ஆற்றங்கரையை அடுத்தும் பரத வம்சம் என்று கூறப்படும் குருகுலத்தவரே குடியிருந்தனர். இன்றும் இவர்களே வாழ்ந்து வருகின்றனர் இவர்களைத் தவிர வணிக நோக்கத்திற்காக வந்தேறு குடிகளாய் இருந்தவர்கள் காலப் போக்கில் கந்தப் பெருமானது சீற்றுத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டு அடியோடு அழிந்து ஒழிந்து போயினர். இப் பரத குலத்தவரின் தெய்வமாகிய முருகக் கடவுளே ‘வேல்’ ரூபத்தில் இச் செலவச் சந்திதி ஆலயத்தில் கோயில் கொண்டுள்ளார். இப் பரத குருகுல வாஸ்தவத்தின் குல தெய்வமாகிய முருகனை கந்தசவாமியார் என்றும் கூறி வந்துள்ளனர். இப் பெயரினை கொண்டிருந்த காரணத்தாலும் இங்கே ஒளி விட்டு பிரகாசிக்கும் கருணை, பக்தி, அருள் ஆகியவற்றாலும் முருகன் அடியார்கள் குடிகொண்டிருக்கும் பெருமானை ‘ஆற்றங்கரையான’ ‘ஆற்றங்கரை வேலன்’ கல்லோடையான(இதன் அருகில் கல்லோடை உள்ளது.) ‘கல்லோடைக் கந்தன்’ ‘அன்னக்கந்தன்’(அன்னம் தினந்தோறும் கிடைப்பதால்) ‘அன்னதானக் கந்தன்’ என்றும் அழைத்து பாயப் பணிந்து பாவி நின்றனர். இன்றும் இத்திருப்பெயர்களைக் கூறி அடியார்கள் வணங்குவதை இவ்வாலயத்தில் கண்ணால் காணக் கூடியாதகவும் காதால் கேட்கக்கூடியதாகவும் உள்ளது.

கந்தப் பெருமானது அருளாட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இவ் ஆலயத்திற்கு பக்தி மணம் கமமும் தெய்வீக வரலாறு உண்டு. திருச்செந்தூர் என்னும் பதியில் இருந்து கந்தப்

பெருமான் வீரவாகு தேவரை மகேந்திரா புரிக்கு சூரனிடத்து தூதனுப்பினார். தூதுவனான வீரவாகு தேவர் முதல் முதலாக வட இலங்கையின் வல்லி நதிக் கரையில் உள்ள கல்லோடையில் காலடி எடுத்து வைத்தார். இவரது திருப்பதம் பூமியின் கண் பதிந்த போது கல்லோடையாக காணப்படும் இடத்தில் பாதச் சுவடுகள் தோன்றின. இவ்வாறு வீரவாகு தேவரது பாதச் சுவடுகளை இன்றும் ஆலயத்தின் வடக்குப் பக்கத்தில் பாதச் சுவடுகளாக காட்சியிலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. வீரவாகுத் தேவர் பெருமானது கட்டளைப்படி மகேந்திரா புரிக்கு சூரனிடத்துச் சென்று திரும்பி திருச் செந்தார் செல்வதற்கு மீண்டும் இந் நதிக் கரைக்கு வந்தார். வந்தபொழுது சந்திக் காலமாகி விட்டது. எனவே அவருக்கு கந்தப் பெருமானுக்குரிய சந்திக்கால பூசை செய்ய வேண்டிய பணி மனத்தில் எழுந்த காரணத்தால் இவ் வல்லி நதிக்கரையில் எம்பெருமானுக்குரிய சந்திப் பூசையை செய்து வழிபட்டார். இவ்வாறு வீரவாகு தேவரால் சந்திக்கடன் செய்யப்பட்ட இடம் சந்நிதியாக மருவி செல்வச்சந்நிதி என்று திருப்பெயரைப் பெற்றது. அன்று முதல் சகல செல்வம் அனைத்தையும் தனது திருவருளினால் வழங்கும் கந்தப் பெருமான் வீற்றீருக்கும் பதியாக தோற்றியது.

இச் செல்வச்சந்நிதி ஆலயத்தில் கோயில் கொண்ட கந்தப் பெருமானை தேவலோக காந்தருவர் ஒருவர் மனக் கோயில் சமைத்து இடை விடாத மௌன தியானத்தின் மூலம் முத்தியடைந்து இறைவனது பாதார விந்தத்ததை போய்ச் சோர்ந்தார். அதன் வரலாற்றை நோக்கினால் ‘ஜூராவசு’ என்ற தேவலோக காந்தருவர் வியாழபகவானது கட்டளைப்படி ஒழுகாது தவறியமைக்காக பகவான் ‘நீ பூமியின் கண் பிறக்கக்கடவாய்’ என்று சாபமிட்டார். இச் சாபத்திற்கு ஆளாகிய ஜூராவசு மேலுலகமாகிய தேவலோகத்தில் இருந்து கீழ் உலகமாகிய பூமியின் கண் பிறந்து அல்லவுற வேண்டியதன் நிலையை உணர்ந்து தனக்கு சாப விமோசனம் தரும் படியும் தன்னை இரட்சிக்கும் படியும் பகவானை வேண்டி வணங்கினார்.. அதற்குப் பகவான் தனது சாபத்தை மாற்ற முடியாதென்றும் நீ பூமியின் கண் கதிர்காமத்திற்குப் பக்கத்தில் உள்ள காட்டில் யானையாக அவதரித்து வரும்போது கதிர்காமக் கந்தனை வணங்க வரும் சிகண்டி முனிவரால் சாப விமோசனம் பெற்று சந்நிதி சென்று தியான வழிபாடு செய்து சமாதி அடைவதன் மூலம் இறைவனது பாதர விந்தத்தை பற்றுவாய் என்று கூறினார். இதன் பிரகாரம் கதிர்காமத்திற்கு அயலில் உள்ள காட்டில் ஜூராவசு யானையாக அவதரித்து வாழ்ந்து வந்தார். அக்காலத்தில் இவ் யானைக்கு யானைத்தீ என்ற நோய் பீடிக்கலாயிற்று. இதன் காரணமாக யானையானது காடுகள் மரங்கள் உபிரினங்கள் பலவற்றையும் அழித்துக் கொண்டிருந்தது.

இது இவ்வாறு இருக்க தேவலோகத்தில் உள்ள இசைப் பிரியனாகிய சிகண்டி எனும் முனிவர் முத்தமிழ் முதல்வரான சுப்பிரமணியப் பெருமானை அனுகி அடியேன் இசை நுனுக்கங்களை மேன்மேலும் அறிய விருப்புடையேன் ஆகி இருத்தலால் அவற்றை அறியத் தருமாறு வேண்டனார். அதற்கு எம்பெருமான் யாம் முத்தமிழ் வித்தகரான அகத்திய முனிவருக்கு உபதேசித்துள்ளோம். அவர் தென்பொதிகை மலையில் இருப்பதால் அவரிடம் சென்று கேட்டு அறியும்படி திருவாய் மலர்ந்தருளினார் இதன் பிரகாரம் சிகண்டி முனிவரானவர் பொதிகை மலை சென்று அகத்தியரிடம் இசை நுனுக்கங்களை கேட்டறிந்தார். அதன் பின்னர் கந்தப் பெருமானை கதிர்காமத்தில் கண்டுகளித்து தரிசனம் பெற கதிர்காமம் நோக்கி புறப்பட்டார். அவர் கதிர்காமம் நோக்கி காடுகளினுடாக வந்துகொண்டிருக்கையில் யானைத்தீ என்ற நோயால் பீடிக்கப்பட்ட யானையானது காடுகள் மரங்கள் முதலியவற்றை அழிவு செய்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டார். அவ் யானையானது இவரையும் இவரது சீட்ர்களையும்

கொல்வதற்கு பிளிற்றிக் கொண்டு இவர் முன் எதிராக காடுகளையும் தருக்களையும் அழித்து வந்துகொண்டிருந்தது இதனைக் கண்ணுற்ற இவரது சீட்ர்கள் முனிவரை அனுகி தேவரீர் எங்களை காத்தருள்க என்று வேண்டி நின்றனர்.

அவ் வேளையில் முனிவர் தனது ஞான சிருந்தியினால் இவ் யானையினது பூர்வீக பிறப்பை நோக்கியிபோது அதில் வியாழ பகவானது சாபத் தன்மையும் விமோசனத்தையும் அறிந்து கொண்டார். அந்த மாத்திரத்தே கதிர்காமக்கந்தப் பெருமானை மனத்தில் தியானித்துக் கொண்டு 'சடாச்சர்' மந்திரத்தை உச்சரித்து அருகில் இருந்த வெற்றிலையை தன் கையினால் நுள்ளி எடுத்து இவ் வெற்றிலையானது வேலாகச் சென்று அழிக்குக என்று கூறி விடுத்தார். அவ் வெற்றிலையானது சுப்பிரமணிய கடவுளின் திருவருளினால் கதிர்வேலாக மாறிச் சென்று யானையினது உடலைக் கிழித்தது கிழித்த மாத்திரத்தே யானையானது அவ்விடத்தில் வீழ்ந்தது அவ்வாறு வீழ்ந்த இடத்தில் ஒரு தேவ உருத்தோன்றி “ஜயனே நான் முன்பு தேவலோகத்தில் ஜராவச எனும் காந்த ரூபானாய் இருந்தேன் வியாழ பகவானது சாபத்தின் காரணமாக இவ்வாறு யானை உருவில் இப் பூமியின் கண் பிறந்து நீண்ட காலமாக வருத்தமுற்று வந்துள்ளேன். தேவரீர் விட்ட வெற்றிலையானது கதிர்வேலையுத கடவுளின் திருவருள் வேலாக மாறி எனது உடலை ஊடுரிவிச் சென்றதால் எனது சாபம் ‘நீங்கிறேன்’ என்று கூறி பணிந்து நின்றார். இதைக்கண்ணுற்ற முனிவரும் அவரது சீட்ர்களும் மற்றையோரும் ஆச்சரியம் அடைந்து பக்திர் சக்திமுர்த்தியே என பரவிப் பணிந்து வணங்கினார்கள்.

இதன்பின்னர் ஜராவசவை தம்மைப்போன்ற முனிவர்களான தமது சீட்ர்களுடன் கதிர்காமக் கந்தப் பெருமானை நோக்கிச் செல்லலானார்கள். அவ்வாறு சென்று வேலை முழுந்தது என்று கூறி சிகண்டி முனிவர் பெருமானிடத்தும் ஜராவச முனிவரிடத்தும் விடைபெற்று சீட்ர்களுடன் கோயிலை நோக்கி செல்லலானார். அவ்வேளையில் ஜராவச முனிவர் தன்மையும் ரட்சிக்கும்படி கேட்டபோது அந்தப் பெருமான் “நமது வீரவாகுதேவர் இவ் ஈழத்தின் வட கரையினை வல்லி நதிக்கரையோரத்தில் எனக்குச் சந்திக்கடன் செய்து வழிபாடு செய்தார். அவ்விடத்தில் புனிதத்தை மேலோங்குவதற்காக செய்த வழிபாடு மௌன வழிபாட்டின் மூலம் பூசைகள் செய்து தியானத்தின் மூலமாக எனது பாதாரவிந்தத்தை வந்தடைவாய்” என்று கூறி திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இதன் பிரகாரம் ஜராவச முனிவர் வடக்கே உள்ள வல்லி நதிக்கரைக்கு வந்து எம்பெருமான் கூறியவாறு வீரவாகு தேவர் சந்திக்கடன் செய்து இடத்தில் இருந்துகொண்டு மனக் கோயில் செய்து வரலானார். முந்தை வினை அறுக்க பெருமானார் முத்தியை கொடுத்தருளினார்.

ஜராவசமுனிவர் தியான வழிபாடு செய்து தவம் இயற்றிய இடத்தில் முத்தியடைந்தார். இந்த இடம்தான் வல்லிநதிக்கரையில் உள்ள பூவரசம்மரத்தின் அடியாகும் அவ் முனிவர் சமாதி அடைந்த இடத்தில் காணப்பட்ட பூவரசம்மரமானது பெரியவிருட்சமாகி தொழும் அடியார்களது துன்பத்தை அகற்றும் தெய்வத்தன்மை பெற்றது. அம்மரத்தின் அடியிலே தோன்றிய பூவரசமரமானது இன்னும் இக்கோவில் நடுவில் காணப்படுகிறது. இதைப்பற்றி கூறிய பக்தி சிரோன்மணி வேதநாயகப்பிள்ளை சொல்லலானார் செல்வச்சந்திதி பூவரசைத் தொழும் அடியார்கள் பல்லாயிரத்துண்பம் எல்லாம் அகல பரிவுடனே.... என்று பாடனார். இம்முனிவர் முத்தியடைந்து சமாதி அடைந்த பூவரசமரத்து அடிக்கு அருகிலேயே வீராகு தேவர் சந்திக்கடன் செய்த இடத்திலே இன்று பக்திரச்சக்தி முகூர்த்தத்தில் கந்தப்பெருமான் வேல் ரூபத்தில் கோயில்கொண்டுள்ளார்

சிகண்டி முனிவர் விடுத்த வெற்றிலையானது வேலாகக்சென்று ஜராவசவுக்கு சாபவிமோசனம் கொடுத்த காரணத்தினால் இவ் ஆலயத்தில் வெற்றிலை வைத்து பக்திரசக்தி வழிபாடு செய்வதுடன் எழுந்தருளிவரும் எம்பெருமானாகிய வேலின் நடுவில் முக்கோணவடிவில் போட்டுடன் வெற்றிலை வைத்து வீதி வலம் வருவதை இன்றும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. உலகில் வேறு எவ்விடத்திலும் இல்லாத தனித்துவமான வழிபாட்டை கொண்டுள்ளது. இங்கு நடைபெறும் முகர்த்தத்தை பக்திரசக்தி முகர்த்தம் என்றும் வழிபாடு மானசிக மௌன அங்கு வழிபாடு என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதன்காரணமாக இத்திருத்தலம் ஞானலய திருத்தலமாக மிரிர்கிறது. இன்று செல்வச்சந்திதி ஆலயம் அமைந்த வரலாற்றினை நோக்கின் இன்றைய தோற்றுத்திற்கும் ஆரம்பத்திற்கும் காரணகர்த்தாவாக மருதர் கதிர்காமர் என்ற கந்தப்பெருமானது கருணைக்கழல் பற்றிய பூசாரியாருடன் ஆரம்பமாகிய உண்மை தெளிவாகத் தெரிகின்றது. குருகுலமாகிய வருணாகுலத்தில் பரதசாதியில் இடை விடாத தியானவழிபாட்டு மூலம் எம்பெருமானது பாதாரவிந்தத்தைப் பற்றிய மருதர் கதிர்காமரே இவ்ஆலயத்தில் தோன்றி வழிபாடு செய்த பின் இன்று உள்ள அவர்வழித் தோன்றிய சந்ததியினருக்கு வழிபாடுசெய்ய விட்டுச்சென்றுள்ள தெய்வீகப் பொக்கக்ஷமாகும். 19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இவ் ஆற்றங்கரையோரத்தில் வாழ்ந்த பரதகுலத்தவர்களில் முத்தவரும் பக்திமானுமாகிய மருதர் கதிர்காமர் என்பவர் நாள்தோறும் இவ் ஆற்றில் மீன் பிடித்து சீவியம் நடத்தி வந்தார் இவர் மீன் பிடிக்கச்செல்லும்முன்னர் இங்கு சமாதியடைந்த பூவரசமரத்தினை வணங்கியே செல்வது வழக்கம். இவர் நாள்தோறும் இவ்வாறு செல்வதன் மூலம் பக்தி மேம்பாட்டினை பெற்றுக்கொண்டு வரலாயினார். இவ்வாறு இவரது பக்தி வரலாற்றினை கண்ணுற்ற எம்பெருமானார் ஆற்றங்கரையில் தன்னை நாள்தோறும் நினைந்துருகி வணங்கி மீன்பிடிக்கும் கதிர்காமர் முன்னர் மனித உருவில் தோன்றி கதிர்காமா என்னிடம் இக்கரைக்குவா என அழைத்தார். இதன் பொருள் நீ செய்யும் தொழிலை விடுத்து என்பால் என் பாதார விந்தத்தைப் பணிய என்னிடத்தில் வா என்பதாகும். இதனைக்கேட்ட கதிர்காமர் ஆற்றின்மேலிருந்து கரைக்கு வந்தார். இவ்வாறு வந்துசேர்ந்தவரை இறைவன் கூட்டிச்சென்று பூவரசமரத்தினூடியினையும் அதன்அருகில் வீரவாகு தேவர் சந்திக்கடன் செய்த இடத்தினையும் சுட்டிக்காட்டி நீயே எல்லா வகையிலும் ஏற்றவன் என்று கூறி மறைந்தருளினார்.

முனிவர் சமாதியடைந்த இடத்தில் குருபூசை செய்யவும் வேண்டும் என பெருமானார் கேட்டதன்படி கதிர்காமரும் அவர் பின்வரும் சந்ததியினரும் பிதிர்க்கடமை போன்று செய்து வரலானார்கள். இது செய்யாவிட்டால் மிகுந்த தொல்லைகள் ஏற்படும் எனக்கூறினார். இதனால் அன்றுமதல் இன்றுவரை இதனைக் கடைப்பிடித்து பூஜைகள்செய்து வருகின்றனர். கதிர்காமர் முதலில் ஆலயம் அமைத்து பூஜைசெய்தபின் மற்றைய பங்காளரது காணிகள் யாவற்றையும் கொள்விலையாகவேண்டினார். இதற்கு தோம்பு உறுதி என்பன சாந்தாக உள்ளன. கதிர்காமரும் அவர் மகனான வேலுப்பின்னள் ஜயரும் மற்றும் பிள்ளைகள் எல்லோருமாக இக்கோயிலை முதன்முதலில் காலத்தில் எம்பெருமான் கதிர்காமருடன் உறவாடிய காலம் 1824ம் ஆண்டு கோயில் பதிவேடு கதிர்காமரும் வேலுப்பின்னள் ஜயரும் மற்றும் கதிர்காமரது பிள்ளைகளும் பணையோலையால் வேயப்பட்ட சிறு கொட்டில் அமைத்து அதில் வழிபாட்டுப் பூஜைசெய்தார்கள். இதன் பின் இவ் ஆலயத்தை எம்பெருமான் கூறியபிரகாரம் கட்டி நிற்குண பிரமமாக வைத்து வழிபடத்தொடங்கினார். பெருமான் கூறும் கட்டளைகளை சிறமேற்கொண்டு செய்வதே பெரும்பனி என்றுகூறி கதிர்காமர் பூஜைசெய்து வந்தார். அதன்பின்னர் தனது வழித்தோன்றல்களான பிள்ளைகளுக்கு இங்கு கைக்கொள்ள வேண்டிய நடைமுறைகளையும் பூசைமுறைகளையும் உற்சவ முறைகளையும் உபதேச முறையில் கூறினார்.

இவர்களும் தமது பிள்ளைகளுக்கு கூறி சந்ததி சந்ததியாக உபதேச முறை கூறப்பட்டு வந்தது. இதன் பிரகாரமே கர்ண பரம்பரையாக கூறப்பட்ட தொண்டுகளை மற்றைய பரம்பரையினரும் கைக்கொண்டு வருகின்றனர். இவர்கள் இக்கோயிலின் சுற்றாடலிலும் சுற்றி உள்ள ஊர்களிலும் ஆசாரமாக புனிதாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களது பூசை முறையானது பக்தி மார்க்கத்தின் உச்ச ஸ்த்தானமாகும். செல்வச் சந்திதி ஆலயத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ஆற்றங்கரை வேலவனது அருளாட்சிச் சிறப்பை நோக்கினால் செல்வங்கள் பலவற்றை தம்மை நாடி வரும் அடியார்க்கு நல்கி அவர்களது பிறவிப்பினியை அறுக்கும் திருப்பிரசாதத்தை நாள்தோறும் கொடுத்த வண்ணம் இருப்பதைக் காணலாம். நாள்தோறும் குறிப்பாக வெள்ளிக்கிழமை தோறும் வரும் அடியார்க்கு கந்தப்பெருமானது கருணைக்கடாசமும் கிடைக்கத் தவறுவதில்லை. செல்வச்சந்திதிக்குப் போய் செல்வம் எல்லாம் பெறுவீர் என ஓர் சித்தர் கூறினார். அரும் செல்வம் பொருட் செல்வம் கல்விச் செல்வம் பிள்ளைச் செல்வம் இவ்வாறு என்னிறைந்த செல்வங்களை வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈய்ந்தவண்ணம் இருக்கிறார் இவர் ஒரு அருட்கொடை வள்ளல். இவர் பசிப்பினி அறுப்பதில் அன்னக்கந்தனாகவும் அன்னதானக்கந்தனாகவும் காட்சி தருகிறார். இக்கோயிலைச்சுற்றி ஏறக்குறைய 45 மடங்கள் உள்ளன இவற்றில் அன்ப்ரகள் தம் நேர்த்தி மூலம் அன்னத்தை தானமாக கொடுக்கின்றனர் தீராத நோய்களை தீர்ப்பதில் கல்லோடைக் கந்தன் பெரும் வைத்தியராக காட்சியளிக்கின்றார். நோயுற்றவர்கள் இங்கு வந்து இவ்வாற்றில் மூழ்கி பிறவிப்பினியை அவன் கழல் பற்றி கசிந்துருகிக் கேட்க அவர்களது தீர்த்துஞ்சங்களை தீர்த்து வைக்கின்றார். வைத்தியர்களால் கைவிட்டு மருந்தால் மாற்றமுடியாத நோயை தன் திருவருளினால் மாற்றியதை கண்ணுற்ற பக்தி சிரோன்மணி வேதநாயகம்பிள்ளை ஆயுள்வேத வைத்தியர் எல்லாம் கைவிட்டு மாறாத வருநோய்கள் நினதருளான மருந்தாற் போக்கி ஆனந்தமுழுகின்றன என்பார்..என பாடியுள்ளார்

தந்தையுமிலை தாயுமிலை சுற்றமுமிலை என்று வரும் அடியார்க்கு தங்களிடமும் உண்ண உணவும் கொடுக்கிறார். காசியில் இருக்க முத்தி என்பது போல் சந்திதியில் ஆயுளை நீக்க வரும் அன்ப்ரகள் அனேகம். இவர்கள் சந்திதியில் ஆன்மா ஈடேற்றும் பெறுகிறார் என்று கறுவதும் மிகையாகாது. மனச்சாந்தி தேடி அடியார்கள் மனச்சாந்தியையும் அவரது திருவருளையும் பெறுகிறார்கள்.

சந்திதி முருகனது கருணையாவது காந்தத்தை விட கவரும் சக்தி உடையது. அவரது திருவருள் செல்லாத இடமே கிடையாது. ஜேருமளில் உள்ள கெளரிபாலாவை பஸ்லாயிர மைல்களில் இருந்து அழைத்து அவர் இங்குவந்து தியானமூலம் வழிபாடு செய்கின்றார் இவ்வாறு சந்திதிக்கந்தனது சக்தியால் கவரப்பட்ட கெளரிபாலா என்ற அடியார் ஆச்சிரமத்திற்கு அருகாமையில் இருப்பதை காணலாம். இத்தகைய சந்திதி வேலவன் ஒரு கருணைக்கடல் அவரது கருணைக் கடாசம் எனிதில் எல்லோர்க்கும் கிடைக்கக்கூடியது. அவரது அருட் திறனை ஆயிரம் நாலை உடைய ஆதிசேடனாலும் வருணித்து கூறமுடியாது. பரந்து கிடக்கும் பார் வெளியில் பரம் சோதியாக பூரணத்துவமாக பொலிந்து விளங்குகிறார் செல்வச்சந்திதிக் கந்தப்பெருமான்.

இறுதி யுத்தத்திற்குப் பிந்தைய கொருங்கனவுகள்...

வேஷாபா சக்தியின் 'BOX' கதைப் புத்தகம்' நாவலில் "இந்த உலகத்தில் நடந்த எந்த யுத்தத்தைப் பற்றிய வரலாறும் உண்மையாக, நடந்தது நடந்தபடி எழுதப்பட்டதில்லை. அந்த பொது விதிக்கு இந்த யுத்தமும் விதிவிலக்கல்ல."

ஆம், யுத்தத்தின் உண்மையான வரலாறுகள் காலத்தின் ரத்த வெள்ளத்தில் முழுக்கப்படுகின்றன. மற்றியின் ஆழத்தில் அவை எங்கோ ஒரு கூழாங்கல்லைப் போல அமிழ்ந்துபோகின்றன. வேஷாபா சக்தியின் நாவல் முள்ளிவாய்க்கால் இனப்படுகொலைக்குப் பிந்தைய மானுட அவலத்தையும் ஆறாத் துயரங்களையும், அந்த துயரக் கதைகளின் ஊடே யுத்த காலத்தின் சித்ரவதைகள், வண்ணுணர்ச்சிகள், படுகொலைகளின் துர்க்கனவுகளையும் எழுதிச் செல்கிறது. யுத்தத்தின் நெருப்பில் கனவுகளும் லட்சியங்களும் மனித கவரவழும் மிகக் குருரமாகச் சிதைக்கப்பட்ட சாமானிய மனிதர்களின் உறைந்த சொற்களின் வழியே இந்தக் கதை சொல்லப்படுகிறது.

யுத்தத்தின் வெற்றிகளையும் தோல்விகளையும் வரலாறு எப்போதும் அரசியல் கணக்குகளாக எழுதுகிறது. அல்லது இறந்த உடல்களின் எண்ணிக்கையாக எழுதுகிறது. இப்படி எழுதப்படும் வரலாறுகள் எல்லாமே ஒரு யுத்த காலத்தின் நெருக்குதல்களின் ஊடே ஒரு குடிமைச் சமூகத்தின் சாமானிய மனிதர்கள் அடைந்த, கற்பனைக்கெட்டாத பேரவலங்களையும் பேரழிவுகளையும் சொல்லாமல் இருப்பதன் மூலம் புதிய யுத்தங்களுக்கான வாய்ப்புகளை மிச்சம் வைத்துக்கொள்கிறது. புதிய லட்சியவாதங்களின் பெயரால் மனிதர்களை, புதிய கொலைக் களங்களுக்கும் சித்ரவதை முகாம்களுக்கும் அனுப்புவதற்கான ஏற்பாட்டை வரலாறு தொடர்ந்து செய்துகொண்டிருக்கிறது.

பெரிய பள்ளன் குளம் என்ற கிராமத்தை மையமாக வைத்து இந்த நாவல் பின்னப்படுகிறது. அந்தக் கிராமத்தை நோக்கிச் சிறுவன் ஒருவன் ம்ரமான முறையில் வந்துசேர்கிறான். வாய்பேச முடியாத சிறுவனை காவல்துறை தேடுகிறது. அவன் அந்த கிராமத்தில் மக்களோடு கலந்துவிடுகிறான். அங்குள்ள ஒரு கல்லறை வீட்டைத் தன் இருப்பிடமாக்கிக்கொள்கிறான். அந்த கிராமம் முழுக்க குண்டு வீச்சில் கைகால்களை இழந்த சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் போர்முனைக் காட்சிகளையே நாடகமாக்கி விளையாடுகிறார்கள்.

அந்த அந்நிய சிறுவன் அந்தப் பேரவலத்தினுடே தன்னை ஜக்கியமாக்கிக்கொள்கிறான். அந்த கிராமத்தின் கதையினாடே யுத்தத்தின் கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. கதைக்குள் வரும் கதாபாத்திரங்கள் பிறகு யுத்தத்தில் தங்கள் ரத்த சாட்சியங்களைப் பேசத் தொடங்குகின்றன. இந்த நாவல் எண்ணற்ற பிரதிகளின் சிலந்தி வலையாக மாறுகிறது. அந்த சிலந்தி வலையை அறுத்து வெளியேறுவது சாத்தியமே அல்ல என்ற உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது.

இடையறாத பாலியல் வன்புணர்ச்சிக்குப் பின் கொடுமாகச் சிதைக்கப்பட்டுக் கொலை செய்யப்படும் பெண் போராளிகளின் கதைகள், ராணுவத்தின் சித்ரவதை முகாம்களில் நிர்வாணமாக மாடிப் படிகளில் படுக்க வைத்து, இழுத்துவரப்பட்டு, மன்றை உடைத்துக் கொல்லப்படும் இளைஞர்களின் கதைகள், இயக்கத்தின் ரகசியச் சிறைச்சாலைகளில் கொடுமாகக் கொல்லப்படும் கைதிகளின் கதைகள் என நமது அரசியல் சார்புகளுக்கும் லட்சியவாதங்களுக்கும் அப்பாறப்பட்டு எல்லாத் தரப்பிலும் நிகழ்த்தப்பட்ட வதைகளின் கதைகளைத்தான் இந்த நாவல் சொல்கிறது. யுத்தத்தைப் பற்றி எழுத வரும் சைபீரிய எழுத்தாளன் ஒருவன், பாலியல் தொழில் நடைபெறும் பிரபலமான விடுதியொன்றைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு அங்கே செல்கிறான்.

ரகசியமான விடுதி அது. உள்ளூர் செல்வந்தர்களாலும் பணக்காரர்களாலும் அதிகம் விரும்பப்படும் விடுதி என்றும், அந்த விடுதியில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பெண்கள் அனைவரும் இயக்கம் ராணுவத்தில் முக்கியமான தளபதிகளாகவும் போராளிகளாகவும் இருந்தவர்கள் என்றும், அவர்கள் தன்னகங்காரமும் உடலுறுதியும் மிக்கவர்கள், அவர்களைப் பாலியல் அடிமைகளாக நடத்துவது உங்களை முழு ஆண்மகனாக உணர வைக்கும் என்றும் அந்த எழுத்தாளனுக்குச் சொல்லப்படுகிறது.

ஆனால், அவர்கள் யாரும் இயக்கம் அல்ல என்பதையும், கிராமப்புறங்களிலிருந்து கடத்திவரப்பட்ட, வீட்டு வேலைக்கென்று ஏமாற்றி அழைத்துவரப்பட்ட பெண்கள்தான் அவர்கள் என்பதையும் வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் அறிகிறான். பிறகு எதற்காக இந்தக் கட்டுக் கதை? ஒரு இனம் அல்லது ஒரு போராட்டம் முழுமையாக வெல்லப்பட்ட உணர்வை அடைய வேண்டும் என்றால் அதற்கு, தோற்றுவர்களின் பெண்களைப் பாலியல்ரீதியாக வெல்ல வேண்டும், சிதைக்க வேண்டும் என்பது ஆதி யுத்த கால பாலியல் அரசியலின் நியதி.

BOX என்பது என்ன? அது நான்கு புறமும் சூழப்பட்டு நெருக்கப்படுவது. பத்ம வியூகம். நாவலின் ஆரம்பத்தில் ஒரு சிறிய அட்டைப் பெட்டிக்குள் நிர்வாணமாக மணிக்கணக்கில் நிற்கவைக்கப்பட்டு சித்ரவதை செய்யப்படும் இளைஞர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களின் பாதங்கள் லோகப் பெட்டியை விட்டு நகர்ந்தாலும் அவர்கள் விரல்கள் நறுக்கப்படுகின்றன. பிறகு, யுத்தத்தில் நாலாபுறமும் போராளிகள் சூழப்பட்டு வெளியேற முடியாதபடி பாக்ஸ் ஆடிக்கப்படுகிறார்கள்.

பாலியல் தொழில் நடக்கும் விடுதிக்கு வரும் சைபீரிய எழுத்தாளனைப் பெண்கள் அட்டைப் பெட்டி வடிவில் சூழ்ந்துகொண்டதாக ஒரு வரி வருகிறது. மூள்ளிவாய்க்காலில் மக்கள் எப்படிச் சூழப்பட்டார்கள் என்பதையும் நாம் இப்போது நினைத்துக்கொள்ளலாம். பாக்ஸ் என்பது ஈழத் தமிழர்களின் வரலாற்றில் ஒரு கொடுங்கனவின் சின்னம்.

பெரிய பள்ளன் குளம் ஒரு நாள் ராணுவதளமாக மாற்றப்படுகிறது, மக்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். வாய்போசாத சிறுவன் மட்டும் போக மறுத்து ஊரிலேயே கல்லறை வீட்டுக்குள் மறைந்துகொள்கிறான். ராணுவத்தினர் அவனை வெளியே கொண்டுவருகின்றனர். அவன் உயர் சிங்களக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த, பெளத்த மாலையத்தில் தூறவியாக விடப்பட்ட, அங்கிருந்து ஓடிவந்துவிட்ட சிறுவன் என்று தெரிந்து ராணுவம் அவனுக்குத் தலை வணங்குகிறது. இனவெறுப்புக்கு அப்பால் பெளத்தத்தின் மகத்தான மானுடப் பேரன்பின் ஒரு துளியை தரிசிக்கும் அனுபவத்தை இந்த நாவல் அந்த சிறுவனின் வழியே வழங்குகிறது. BOX கதைப் புத்தகம் ஒரு யுத்த கால சிவில் சமூகத்தின் கதை.

பிரசன்ன விதானகேயின் 'பிறகு'

பிரசன்ன விதானகேயின் 'பிறகு' திரைப்படம் செப்ரெம்பர் மாதம் 04 ஆம் திகதியில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்தில்.

யாழ்ப்பாணம் கார்கிலில் டூட் சிற்றியில் அமைந்துள்ள மஜீஸ்ரிக் தியைரங்கில் திரையிடப்பட்டுள்ள இந்த திலைப்படமானது இதுவரை ஆறு சர்வதேச விருதுகளை கீழ்க்கண்ட பங்குப்பற்றி பல பாராட்டுக்களையும் பெற்றுள்ளது.

ஆரம்பத்தில் இத்திரைப்படத்திற்கு தணிக்கை குழுவின் அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை. சில காட்சிகளை அகற்றுமாறு தணிக்கைக் குழு கோரி இருந்தது. திரைப்படத்தின் நெறியாளர் பிரசன்ன விதானகே அதனை ஏற்கமறுத்திருந்தார். இப்போது புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட தணிக்கைக்குழு எத்தகைய தணிக்கையுமின்றி அங்கீகாரம் அளித்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாண மஜீஸ்ரிக் தியைரங்கில் நடைபெறவேண்டும் திரைப்பட காட்சிபடுத்தல் ஆரம்ப விழாவில் இத்திரைப்படத்தின் ஒரு பிரதான பாத்திரத்தை ஏற்று நடித்த இந்திய நடிகை அஞ்சலி பட்டேல் உட்பட்ட திரைப்படத்தில் முக்கிய பங்காற்றிய சகலரும் கலந்துகொள்வர்.

வாடியுவே..... வித்தியாவே

புங்குடுதீவுமன் தந்த
ஸழிலத்து தங்கையே
பதினெட்டு வயதினிலே
பக்குவமாய் பள்ளிக்கு
நீ நடந்தாய்

பள்ளிக்கூடம்
போயிற்றுவாறன்
என்று சொல்லி உன்
அம்மாவுக்கு நீ
கையசைத்திருப்பாய்

இதுதான் தங்கையே
உன் இறுதிக் கையசைப்பு என
உன் அம்மா
நினைத்திருப்பாளோ?....

ஸனர்களின் காமவெறியில்
உன் பூ விழிகள்
ஓளி இழந்து
போனதுவோ...

தங்கையே.....
உன் மனதுக்குள்
எத்தனை கனவுகளோ

இறுதித் தருணங்களில்
தங்கையே நீ பட்டவலியை
நினைத்துப் பார்க்கையிலே

நெஞ்சம் அழுகிறது
தேசம் சோகத்தால்
உறைகிறது

உன் பூ முகம் காண
உன் அம்மா
ஏங்குகிறா

நீ நடந்தபள்ளிக்கூட
பாதைகள்
உன்னைக் காணாது
தவிக்கின்றன....

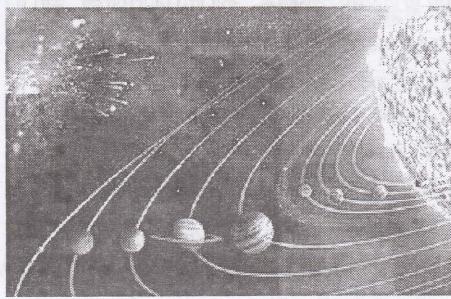
தமிழ் இனமே....

உன் வீட்டுத் தங்கை
வித்தியான்றால்
உறுதியோடு
எழுந்திடு

அநீதிக் கெதிராய்
குரல் கொடுக்க.....

ஆ.முல்லைதிவ்யன்

வியாழன் கிரகத்தில் மனிதன்

பூமியின் இயற்கை வளங்களை விழுங்கி ஏப்பம் விட்ட மனிதனின் பார்வை இப்போது பூமியைச் சுற்றி இருக்கும் கிரகங்களின் மீது திருமி இருக்கிறது. உலகில் பூமியைப் போலவே வாழத் தகுதியான கிரகங்கள் ஏதாவது இருக்கிறதா எனத் தன் அறிவியல் முளையால் ஆராயத் தொடங்கி பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன.

அதில் குறிப்பிடத்தக்க இலக்குகளை அடையவும் தவறவில்லை. தற்போது சனி மற்றும் வியாழன் ஆகிய கிரகங்களைச் சுற்றும் குளிர்ச்சியான சந்திரன்களில் மனிதன் வாழ்வதற்கான குழல் இருக்கிறதா என்பது குறித்து விஞ்ஞானிகள் ஆராய்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள்.

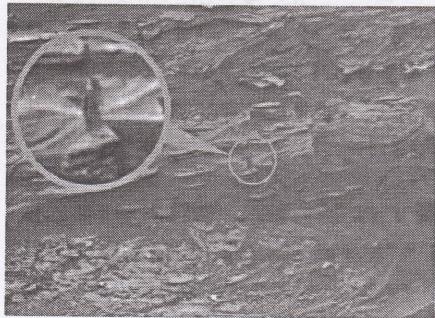
ரோமானியக் கடவுளான ஜூபிடரின் பெயரால் அழைக்கப்படும் வியாழன் கிரகம், சூரிய குடும்பத்திலேயே மிகப்பெரிய கிரகமாகும். வியாழன், சூரியனிலிருந்து ஐந்தாவதாக உள்ளது. இது 88,736 - மைல் அதாவது 1,42,800 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவு கொண்டது. வியாழனின் சுற்றுளவு பூமியைப் போல 11 மடங்கு அதிகம். வியாழன் கிரகத்திற்கு உள்ள நிலவுகளில் இதுவரை 28 கண்டியியப்பட்டுள்ளன. 1610ம் ஆண்டில் நான்கு நிலவுகளை கலிலியோ கண்டுபிடித்தார்.

வியாழன் கிரகம் முழுவதும் வாயுக்களால் நிரம்பி உள்ளது. இந்த வாயுக்களின் பிரதிபலிப்பால் சூரியன், நிலா, வெள்ளி ஆகியவற்றுக்கு அடுத்தபடியாக இது பிரகாசமாகத் தெரிகிறது. இந்த அதிகப்படியான வாயுக்களால் இந்த கிரகத்தில் கடுமையான அழுத்த நிலை காணப்படுகிறது. ஆனால் நைப்ரஜன், ஹெலியம் போன்ற கனமற்ற வாயுக்கள் நிரம்பியிருப்பதால் பூமியை விட வியாழன் அடர்த்தி குறைவானதாக உள்ளது.

கடந்த 1995ம் ஆண்டு அமெரிக்க விண்வெளி ஆராய்ச்சி நிறுவனமான நாசா அனுப்பிய கலிலியோ விண்கலத்தில் இருந்து சென்ற ஆய்வுக்கலம், வியாழன் கிரகத்தின் உள்பகுதி படங்களை எடுத்து அனுப்பியது. வியாழன் கிரகத்தில் நிலவும் கடுமையான அழுத்தத்தால் நகச்கப்பட்ட ஆய்வுக் கலத்தால் அங்கு ஒரு மணி நேரமே தாக்குப் பிடிக்க முடிந்தது. ஆனால் அதற்குள் அக்கலம் பல முக்கியமான தகவல்களை பூமிக்கு அனுப்பிவிட்டது.

பூமியின் புவியீரப்பு விசையைக் காட்டிலும் சந்திரனின் ஸ்ரப்புவிசை ஆறு மடங்கு குறைவு. பூமியில் ஸ்ரப்பு விசை இருப்பதால்தான் அந்த விசை காற்று மண்டலத்தை இழுத்துப் பிடித்து வைத்து இருக்கிறது. அத்தகைய விசை சந்திரனுக்கு இல்லாததால் அங்கே காற்று இல்லை. சந்திரனோடு ஒப்பிடும்போது செவ்வாயின் ஸ்ரப்பு விசை கொஞ்சம் பரவாயில்லை. பூமியின் ஸ்ரப்பு விசையில் பாதியளவு உள்ளது. இதன் காரணமாக அங்கே கொஞ்சம் காற்று உள்ளது. ஆகவேதான் அங்கு உயிர்கள் வாழ வாய்ப்பிரிப்பதாக விஞ்ஞானிகள் தெரிவிக்கின்றனர்.

வியாழன் கிரகத்தின் ஈர்ப்பு விசை பூமியைக் காட்டிலும் 350 மடங்கு அதிகம். இந்த ஈர்ப்பு விசைக்கு உட்பட்டு நான்தோறும் விண்கற்கள் வியாழனில் விழுந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. வால் நட்சத்திரங்களும் அடிக்கடி வந்து மோதுவது உண்டு. இந்த அபாயகரமான ஈர்ப்பு விசையால் வியாழனில் மனிதன் உயிர் வாழ இயலாது என்கிற கருத்தும் நிலவுகிறது.

உனால் வியாழனின் நிலவுகளில் இத்தகைய அபாயம் இல்லை என விஞ்ஞானிகள் கருதுகிறார்கள். இதேபோல சனி கிரகத்திலும் ஒரு நிலவை ‘வாழத் தகுந்த சூழல் இருக்கும் இடம்’ எனக் கருதுகிறார்கள். சனியின் மிகப் பெரிய நிலவான ‘டெடான்’ அது! வியாழனின் நிலவுகளில் கடல் போன்ற சூழல் உள்ள யுரோபா, கனிமெட், மற்றும் கலிஸ்டோ ஆகியவையே அவை!

ஜீரோப்பிய விண்வெளிக் கழகம், ஏற்பஸ் நிறுவனத்துடன் இணைந்து இந்த நான்கு நிலவுகளையும் ஆராய்ச்சி செய்ய உள்ளது. வியாழனின் பனிக்கட்டி நிலவுகள் ஆராய்ச்சி எனும் பொருள்படும் விதமாக இதற்கு ‘ஜீஸ்’ (Juice - Jupiter Icy Moons Explorer) என பெயர் கூட்டப்பட்டுள்ளது. வரும் 2022ம் ஆண்டு இந்த ஆய்வுக்கான விண்கலம் செல்லும். இது சுமார் மூன்றைர ஆண்டுகளுக்கு நான்கு நிலவுகளையும் ஆராய்ச்சி செய்யும். விரைவில், ‘சென்னைக்கு மிக அருகில் டெடான் நிலவில் மனைகள் விற்பனைக்கு’ என விளம்பரங்களைப் பார்க்கலாம்!

அயராது உழைக்கும் மீனவரை

அல்லஸ்படுத்தும்

அரசுத்திப்பம்

வாழ்க்கையில் கஷ்டங்களைக் கண்டு அஞ்சிஅஞ்சி தோற்றுப் போனவர்களே அதிகம். ஆனாலும் தடைகளைப் புறம்தள்ளி பசுப்புது வழிமுறைகளைக் கையாண்டு முன்னேறுபவர் சிலர். அந்தவகையில் பல பிரச்சனைகள் துயரங்களைக் கண்டும் அயராது பலமுறைகளில் தொழில்களை சொந்து வாழ்க்கையில்முன்னேறியவர்கள் வடமராட்சி மீனவர்கள். கடந்த 30 வருடால் யுத்தம் உயர்பாதுகாப்பு வலயம்

சொத்தழிவு இந்திய மீனவர்களின் அத்துமீற்று தெற்கு மீனவர்களின் குறுக்கீடு என அன்று தொடக்கம் இன்று வரை வடமராட்சி மீனவர்களின் துயரங்கள் முடிவின்றி தொடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனாலும் அவர்கள் சலிக்காமல் தமது குடும்ப வருமானத் திற்கு முதல்பணமீட்டும் தொழிலாக மீன்பிடியைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்கள் இன்னல்களுக்கு மத்தியிலும் வாழ்க்கை நடத்த உதவியது மீன் பிடியாகும்.

கடல் என்றும் மீனவர்களுக்கு வாரிவழங்க பின்னிப்பதில்லை, யுத்தம் முடிந்தபின் தமது தொழிலை முன்போல நன்றாகவே செய்யலாம் என மகிழ்ந்தனர் வடமராட்சி மீனவர்கள். ஆனால் மழைவிட்டும் தூவானம் விடாத கதையாகத் துன்பம் தொடர்ந்தது. அதனை விளக்குகிறார் தொண்டைமானாற்றை சேர்ந்த வே.கதீர்வேலு கடலம்மா என்றுமே எங்களுக்கு வாரி வழங்கி கொண்டிருந்தவா ஆனால் அன்று கடலுக்கு போக முடியல அதற்குக் காரணம் யுத்தம். யுத்தம் முடிந்த பிறகு போகலாம் என்றால் தென்னிலைக்கை மற்றும் வெளிநாட்டு மீனவர்கள் எங்கட கடலிலை அத்துமீறி மீன்பிடிக்கிறாங்க அதனால்ல எங்களால் சுகந்திரமாக மீன்பிடிக்க முடியல்” என்கிறார்.

இன்று வடமராட்சி கடலில் இந்தியா, சீனா, தென்னிந்கை மீனவர்களுடன் போட்டி போட்டே வடமராட்சி மீனவர்கள் மீன்பிடிக்க வேண்டியுள்ளனர். அவர்களுடன் ஓப்பிடுகையில் இவர்களுடைய மீன்பிடி உபகரணங்கள் சிறியதாகவும் தொழினுட்பம் குறைந்ததாகவும் உள்ளன. அதனால் அவர்களுடன் போட்டிபோடுவது என்பது வடமராட்சி மீனவர்களுக்கு எளிதான் காரியமில்லை. அப்படி போட்டி போட்டாலும் ஏரிபொருளின் செலவைக்கூட ஈடுகூட்டும் வகையில் வருமானம் அமைவதில்லை. அதனால் தமது வருமானத்திற்கு ஏதேனும் செய்ய வேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது. ஆனால் மீன்பிடியினை விடுவது அவர்களுக்கு சுலபமான காரியமல்ல ஏனெனில் அதனை தொடர்ந்து செய்து அவர்கள் பழக்கப்பட்டுள்ளனர். குளங்களில் மீன்பிடி மேற்கொள்ளும் அளவு பெரிய குளங்கள் எதுவும் வடமராட்சி பகுதியில் இல்லை. இவை அனைத்ததையும் தாண்டி தமது பொருளாதாரத்தைத் தக்கவைக்க

தொண்டமானாற்று மீனவர்கள் கண்டுகொண்ட வழிதான் தொண்டைமா னாற்று ஆற்றங்கரையில் இரால் பிடிப்பது.

இது இவர்களுக்குப் புதிதல்ல. அவர்கள் பல வருடங்களாக அங்கு இரால் பிடிப்பை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த இரால் பிடிப்பு எல்லா காலங்களிலும் வெற்றியளிப்பதில்லை. மழைகாலங்களை அடுத்து வரும் வாரங்களிலேயே இதனைத் தொடர முடியும். வடமராட்சி தொண்டை மானாறு பகுதியைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் மழைக் காலங்களிலும் அதன் பிறகும் கடற்தொழிலை விடுத்து இரால் பிடிக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.

தொண்டைமானாறு செல்வச் சந்திதி கோயிலின் பின்னுள்ள ஆற்றங்கரையில் மாலைப்பொழுதுகளில் குல் விளக்குடன் பல மீனவர்கள் ஓன்று கூடி இரால் பிடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இரவு நேரங்களில் தூரத்தில் நின்று பார்த்தால் செல்வச் சந்திதி கோயிலின் திருவிழாதான் ஞாபகத்துக்கு வரும். அந்த அனவு வடிவாக இருக்கும். அதுவும் தம்பாலை இடைக்காடு போன்ற பகுதிகளிலிருந்து பார்க்கும் போது இயற்கையுடன் நாம் ஒன்றித்து போய்விடுவோம்.' என்கிறார்கள் ஊரவர்கள்.

கடலின் உவர் நீரும் ஆற்றிலுள்ள நன்னீரும் சேருகின்ற காலங்களில் இரால்களின் இனப்பெருக்கம் அதிகரிக்கும். பின்னர் மழைகாலங்களில் வல்லை வெளிகளில் மழைநீர் அதிகரித்து காணப்படும். அந்தநீர் செல்வச்சந்திதி கோயிலின் பின்னுள்ள வான்கதவுகளினால் கடலுக்குச் செல்லும். அவ் வழியில் நிற்கும் மீனவர்கள் கடலுக்கு செல்லும் இரால்களை மிக சுலபமாகவும் குறுகிய நேரத்திலும் பிடித்து தமது வேலையினை முடித்து வீடு செல்வார்கள்.

மழைகாலங்களில் கடலில் நீர்மட்டம் அதிகரித்துப் பாரிய அலைகள் அடிக்கும். அந்த நேரங்களில் கடலுக்குச் சென்றால் மழையில் நனைந்து அலைகளுக்குள் அல்லாடி இரவு முழுவதுமாகக் கடலில் கடும் குளிரில் இருந்து மீன்பிடிக்க வேண்டி வரும். அப்போது மீன் கிடைக்காமலும் போகலாம். ஆனால் குளிர்காலங்களில் அப்படியல்ல கட்டாயம் தொண்டைமானாறு ஆற்றுக்குச் சென்றால் உழைப்புத்தான் என்கிறார்கள் தொண்டைமானாற்று மீனவர்கள். சுமார் 100 தொழிலாளர்கள் இந்த இரால் பிடிப்பில் நாளாந்தம் ஈடுபடுகின்றனர். அவர்கள் மாலைப்பொழுதின் இறுதியிலும் இரவுப் பொழுதின் ஆரம்பத்திலும் ஏறத்தாழ 5 மணிநேரங்கள் வேலை செய்தால் போதும், அவர்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபா வரை வருமானம் கிடைக்கும்.

எதிர்வரும் மாரிகாலத்தில் பெருமளவான இரால் பிடிபடும் என்று நம்பிக்கை வெளியிடுகின்றனர் மீனவர்கள்.'காலம்காலமாகவே இந்த இரால் பிடிப்பை முன்னோர்கள் தொடர்ந்து செய்து வந்தனர்.' என்கிறார்

தொண்டைமனாற்றை சேர்ந்த 64 வயதான குழந்தைச்சாமி. தனது தாத்த அங்கு இரால் பிடித்தாகவும் இப்போது தானும் செய்வதாகவும் இந்த தொழிலில் பணம் என்பது கட்டாயம் கிடைக்கும் என்றும் அவர் மேலும் கூறினார். தொண்டை மனாற்றைச் சேர்ந்த ரமேஷ் என்ற கடற்தொழிலாளி கூறுகையில் “இரவு நேரங்களில் குளிரில் கடலுக்குச் சென்றால் படகின் எண் ணை செலவுக்கே காணாது.

இரவு முழுவதும் கடலில் இருந்து மீன்பிடிக்கவேண்டி வரும், குடும்பமும் தனியாக வீட்டில் பயந்துகொண்டிருக்கும். ஆனால் ஆற்றில் இரால் பிடிப்பு என்பது குறித்த நேரத்தில் பிடித்து விட்டு வீட்டுக்குச் சென்று குடும்பத்துடன் நாம் இருக்கலாம். இதற்கு செல்வச் சந்திதி முருகனுக்குத்தான் நன்றி சொல்ல வேண்டும்” என்றார்.

இப்போது நம்பிய முருகனும் இவர்களை நட்டாற்றில் விட்டானோ என்று கலங்குகிறார்கள் தொண்டைமானாற்று மீனவர்கள். காரணம் தற் போது தொண்டைமானாற்று கடல்நீர் ஏரி நன்னீதிட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் அங்கு இரால் பிடிப்பு மேற்கொள்வது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. இதனை எதிர்த்து தொண்டைமானாற்று மீனவர்கள் போராடிவருகின்றனர்.

‘தாங்கள் பல ஆண்டுகளாக அங்கு இரால் பிடித்து வருவதாகவும் நன்னீதிட்டத்தால் மிகப்பெரிய நட்டத்தை எதிர்கொள்ளக் கூடியசூழல் உருவாகியுள்ளது என்றும்’ அவர்கள் கூறுகின்றனர். அது தொடர்பா அரசுக்கு மீனவர்கள் இருமுறை மனுகொடுத்துள்ளன. ஆனால் அந்த மனுக்கள் கடலில் இட்ட கல்லாகவேயுள்ளன. இனியாவது சம்மந்தப்பட்டவர்கள் இவர்களின் கோரிக்கையைப் பரிசீலித்து தொண்டைமானாற்று மீனவர்களின் வாழ்வில் ஒளி ஏற்றுவார்களா?

VINOTHA
BEAUTY CENTER

Haircut
Facial
(W/C) shave
Head Massage
Straighten

38, New Market (In Said), Jaffna. T.P.: 0776782201

சார்லி சாப்ஸின் (சிரிப்பு ஜீனியஸ்)

வாய்விட்டுச் சிரித்தால் நோய்விட்டு போகும் என்பார்கள். அப்படிப்பார்த்தால் நம்மை வாய்விட்டு சிரிக்க வைப்பவர்களை மருத்துவர்களுக்கு சமம் என்று சொல்லலாம். உலகில் அதிக மக்களை சிரிக்க வைத்த நபர் யார் என்று கேட்டால் ஒரே ஒரு நபரைத்தான் வரலாறு புன்னைக்கப்படுவதை உதிர்க்கும். அவர்தான் ஈடு இணையற்ற ஆங்கில நகைச்சுவை நடிகர் சார்லி சாப்ஸின் (Charlie Chaplin). இன்று திரைப்படங்களில் வசனங்களை கேட்டு சிரிக்கிறோம் ஆனால் ஊமைப்படங்கள் மட்டுமே வெளிவந்த ஒரு கால கட்டத்தில் மொழியின் துணையின்றி வசனம் எதுவும் பேசாமல் தன் உடல் அசைவுகளாலே ரசிகர்களை வயிறு குலுங்க சிரிக்க வைத்தவர்தான் சார்லி சாப்ஸின்.

பல்லாயிரக்கணக்கான திரை ரசிகர்களுக்கு ‘நகைச்சுவை’ எனும் மருந்து தந்த அந்த மாபெரும் கலைஞரின் வாழ்க்கை எவ்வளவு சோகம் நிறைந்தது தெரியுமா? சோகத்திலும் சிரித்த அந்த உன்னத கலைஞரின் கதையைத் தெரிந்துகொள்வோம்.

1889-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 16 ந்தேதி லண்டனில் பிறந்தார் சார்லஸ் ஸ்பென்சர் சாப்ஸின், அவரது பெற்றோர்கள் மேடை இசைக் கலைஞர்கள். மிகவும் ஏழ்மையான நிலையில் இருந்தவர்கள். மேடைக்கச்சேரிகளில் சம்பாதிக்கும் பணத்தையெல்லாம் குடித்தே தீர்த்தார் தந்தை. அதன் பலன் நடக்கப் பழகும் முன்பே நடனமாடவும் பாட்டு பாடவும் கற்பிக்கப்பட்டான் சிறு வயது சாப்ஸின். 5 வயதே ஆனபோது சார்லி சாப்ஸினின் முதல் மேடை அரங்கேற்றம். தாய் நோய்வாய்ப்பட்டதால் பயயனை மேடைக்கு தள்ளினார் தந்தை. மிரண்டுபோன சாப்ஸின் மேடையில் ஏறி தனக்குத்தெரிந்த ஒரே பாடலை திரும்ப திரும்ப பாடினார். அதனால் அவரை மேடையிலிருந்து இழுத்துச்செல்லும் நிலைமை ஏற்பட்டது.

அடுத்து தந்தையும் தாயும் பிரிந்தனர். குடித்து குடித்தே தந்தை இறந்து போனார். தாயாருக்கு அடிக்கடி உடல் நலமின்றி போனது. சாப்ஸினும் அவரது அண்ணன் சிட்னியும் அநாதை இல்லத்தில் சேர்க்கப்பட்டனர். 7 வயதானபோது சாப்ஸின் ஒரு இசைக்குழுவில் சேர்ந்து பணியாற்றினார். ஆனால் அந்த குழு ஓராண்டில் கலைக்கப்பட்டது. அண்ணன் சிட்னி கப்பலில் வேலை பார்க்க சென்று விட்டதால் சில ஆண்டுகளை தனிமையில் கழித்தார் சாப்ஸின். 14-ஆவது வயதில் ஒரு மேடை நாடகத்தில் நடிக்கும் வாய்ப்பு அவருக்கு கிடைத்தது. அதனை நன்கு பயன்படுத்திக்கொண்டார். பத்திரிகைகள் அவரது நடிப்பை பாராட்டின. பின்னர் சாப்ஸினும் அண்ணன் சிட்னியும் புகழ்பெற்ற :பெட்கானோ குழுவில் சேர்ந்தனர். அந்த குழு அமெரிக்காவுக்கு சென்று மேடை நாடகங்களை நடத்தியது. அதில் நடித்த சாப்ஸின் பெயர் திரையுலகத்தின் கவனத்தை ஈர்த்தது.

1913 ஆம் ஆண்டு 24 ஆவது வயதில் ‘கி ஸ்டோன் பிலிம் ஸ்டூடியோ’ என்ற அமெரிக்க திரைப்பட நிறுவனம் சாப்ஸினுக்கு நல்ல வாய்ப்பை வழங்கியது. சாப்ஸின் அமெரிக்காவுக்கு குடி பெயர்ந்தார். ‘மேக்கிங் எ லிவிங்’ என்ற தனது முதல் திரைப்படத்தில் ஒரு கருப்பு கோட்டும் பெரிய தொப்பியும் நீர் யானை மீசையும், கண்ணாடியும் அணிந்து நடித்தார் பின்னாளில் அதுவே சாப்ஸினின் அடையாளமானது. தனது 25 ஆவது வயதிலேயே ‘20 minutes of love’ என்ற முதல் படத்தை இயக்கினார் சாப்ஸின். அதன்பிறகு பல படங்கள் அவரது கைவண்ணத்தில் உருவாகின. தனது எல்லா படங்களிலும் எல்லோரையும் சிரிக்க வைத்த சாப்ஸினின் திருமனை வாழ்வில் கசப்புக்கு மேல் கசப்பு ஏற்பட்டது.

1918 ஆம் ஆண்டு 16 வயது நடிகை மேன்றோ ஹெரிசை காதலித்து மணந்து கொண்டார் அடுத்த ஆண்டு அவர்களுக்கு பிறந்த குழந்தை மூன்றே நாட்களில் இறந்து போனது. பின்னர் இருவரும் விவாகரத்து செய்து கொண்டனர். 1924 ல் மீண்டும் ஒரு நடிகையை இரண்டாவது முறையாக திருமணம் செய்து கொண்டார். இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்தாலும் அந்த திருமணம் மூன்று ஆண்டுகள்தான் நீடித்தது. அதன் பின்னர் பாலத் கடாட் என்ற நடிகையை மணந்து கொண்டு அவரையும் விவாகரத்து செய்தார். இறுதியாக உனா உனில் என்ற பெண்ணை மணந்துகொண்ட பின்னர்தான் ஏழு பிள்ளைகளை பெற்று மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்தார் சாப்ஸின்.

சாப்ஸினின் முதல் முழு நீள திரைப்படமான ‘தி கிட்’ 1921ல் வெளிவந்தது. தனது ஆரம்ப வாழ்க்கையை அதில் சித்தரித்திருந்தார். அதனால் அந்த படம் மிகப்பெரிய வெற்றி பெற்று சாப்ஸினுக்கு பெரும் புகழை சேர்த்தது. 1925ல் ‘தி கோல்ட் ரஷ்’ என்ற அவரது படம் வெளியாகி சாப்ஸினின் புகழை புதிய உச்சத்துக்கு கொண்டு சென்றது. அந்த படத்தின் மூலம்தான் நான் நினைவு கூரப்பட விரும்புகிறேன் என்று அவரே ஒருமுறை கூறியிருக்கிறார். அதன் பிறகு பல புகழ்பெற்ற படங்களை தந்தார் சாப்ஸின். பல ஆண்டுகள் அமெரிக்காவில் இருந்தும் அவர் பிரிட்டிஷ் குடியிருமையை விட்டு கொடுக்க வில்லை. மேலும் அவர் கம்யூனிஷன்களை ஆதரிப்பவர் என்ற சந்தேகம் அமெரிக்காவில் நிலவியது. அந்த சந்தேகம் அவரது வாழ்க்கையை திசை திருப்பியது.

1951ல் ‘தி லைம் லைட்’ என்ற புகழ்பெற்ற படத்தை தந்த சாப்ஸின் அது வெளியான பிறகு தனது மனைவி பிள்ளைகளுடன் விடுமுறைக்காக இங்கிலாந்து சென்றார். அந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி சாப்ஸின் இளி மீண்டும் அமெரிக்காவுக்கு நுழைய முடியாது என்று அறிவித்தது அமெரிக்க அரசாங்கம் ‘Los Angeles walk of fame’ என்ற நட்சத்திர பட்டியலில் இருந்து சாப்ஸினின் பெயர் நீக்கப்பட்டது. ஆனால் மனம் தளராத சாப்ஸின் சுவிட்செர்லாந்தில் குடியேறி தொடர்ந்து படம் செய்ய ஆரம்பித்தார். 1964 ஆம் ஆண்டு தனது சுய சரிதையை வெளியிட்டார். 1967ல் அவர் இயக்கிய கடைசிப்படம் வெளிவந்தது. 1972 ஓர் அதிசயம் நிகழ்ந்தது திரைத்துறையில் பல உன்னத படத்துப்புகளை தந்தவர் என்பதையும் மறந்து எந்த தேசம் அவரை தனது எல்லைக்குள் மீண்டும் நுழைய கூடாது என்று கட்டளையிட்டதோ அதே அமெரிக்க தேசம் 20 ஆண்டுகள் கழித்து சாப்ஸினை மீண்டும் திறந்த கைகளுடன் வரவேற்றந்து.

அதே ஆண்டில் அவருக்கு அமெரிக்காவில் அகாடமி விருது விழாவில் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கி கவரவிக்கப்பட்டது. அதோடு ‘Los Angeles walk of fame’ என்ற நட்சத்திர பட்டியலில் சாப்ஸினின் பெயர் மீண்டும் சேர்க்கப்பட்டது.

1974 ஆம் ஆண்டு தனது இரண்டாவது புத்தகத்தை வெளியிட்டார் சாப்ஸின். அதற்கு அடுத்த ஆண்டு அவருக்கு ‘சர்’ பட்டம் வழங்கி கவரவித்தார் எலிசபெத் ராணியார். 1977 ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்துமஸ் தினத்தன்று தனது 48-ஆவது வயதில் காலமானார் சார்வி சாப்ஸின். அதுவரை சார்வி சாப்ஸினை பார்த்து சிரிக்க மட்டுமே கற்றுக் கொண்டிருந்த உலகம் அன்று அவரை பார்த்து முதன் முறையாக அழுத்து.

“உன்மையாக சிரிக்க வேண்டுமென்றால் உங்கள் வலியை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் விளையாட வேண்டும், வலிக்கு உன்மையான நிவாரணமும் சரியான ஊட்ட மருந்தும் சிரிப்புதான்” என்று கூறுகிறார் சாப்ஸின். அதை கூறியது மட்டுமல்ல அதனை வாழ்ந்தும் காட்டினார். இன்று வாய்விட்டு சிரிக்க நினைக்கும் மில்லியன் கணக்கானோர் சார்வி சாப்ஸினின் பழைய படங்களை பார்க்கின்றனர். இது ஒன்றே அந்த மாபெரும் கலைஞர் இந்த உலகிற்கு விட்டு சென்றிருக்கும் மாபெரும் சொத்தாகும்.

ரூபானாகல் குறுஷ்வை குத்திலோ
ர்ன்டிபி ரூனாபதி குறுஷ்ண்

புதுமலை மாவட்டம்

செயலி புதிது போனுக்கள் ஒரு தோழன்

*** அலுப்பாக உணர்கிற்களா? அடுத்து என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லையா? இது போன்ற நேரங்களில் ஸ்மார்ட் போனில் பதில் பெற முடிந்தால் எப்படி இருக்கும்? 'ஷபிள் மை ஸெல்ப்' செயலி இதைத்தான் செய்கிறது. ஆண்ட்ராய்ட் போனுக்கான இந்தச் செயலி, பொழுதுபோக்க வழி தெரியாத நேரங்களில் அடுத்து என்ன செய்யலாம் என ஆலோசனை சொல்கிறது.

அருங்காட்சியகத்துக்குச் செல்லலாம் அல்லது யூடியூபில் கான் அகாடமி கல்வி வீடியோவைப் பார்க்கலாம் என்பதுபோல இந்தப் பரிந்துரைகள் அமைகின்றன. சும்மாயில்லை, அன்றைய தினத்தின் வானிலை மற்றும் பயனாளிகளின் இருப்பிடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இந்தப் பரிந்துரைகள் இருக்கின்றன.

பரிந்துரைக்கப்படும் செயல்களின் தன்மை பற்றிய விளக்கம் மற்றும் அவற்றுக்கு ஆகக்கூடிய செலவு பற்றிய விவரங்களும் இடம்பெறுகின்றன. இப்போதைக்கு 250-க்கும் மேற்பட்ட செயல்களின் பட்டியல் இருக்கிறது. பயனாளிகளும் புதிய செயல்களை இந்தச் செயலியிடம் பரிந்துரைக்கலாம்.

ஈ-சிகரெட்டின் பாதிப்பு 95 வீதம் குறைவானது

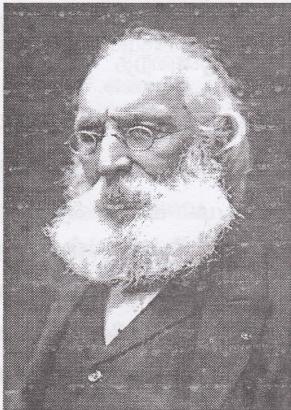
புகையிலை மற்றும் சிகரெட்டுகளை விட எலெக்ட்ரானிக் சிகரெட்டுகள் 95வீதம் குறைந்த ஆயுத்தை தருபவை என்று இங்கிலாந்தின் பொது சுகாதாரத் துறையின் ஆய்வு தெரிவிக்கின்றது.

இதுவரை ஈ-சிகரெட்டுகளின் பலன் தொடர்பில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகளில் இது தான் மிக பெரிய ஆய்வு என்று பிரிட்டனின் சுகாதாரத் துறை கூறுகிறது.

புகைப்பவர்கள் எலெக்ட்ரானிக் சிகரெட்டுகளுக்கு மாறினால், ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆயிரக்கணக்கான உயிரிழப்புகளை தடுக்கலாம் என்று இந்த ஆய்வு கூறுகிறது.

பிரெட்ரிக் பாஸி - ('அமைதியின் தூதுவன்')

உலகில் அமைதி செழிக்க வேண்டும் உலக நாடுகள் சமாதானமாக வாழ வேண்டும் என்பதற்காக தன் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட ஓர் உயர்ந்த மனிதரைப் பற்றி நாம் தெரிந்துகொள்ளவிருக்கிறோம். அவர்தான் 1901-ஆம் ஆண்டு அமைதிக்கான முதல் நோபல் பரிசை வென்ற பிரெஞ்சு நாட்வரான பிரெட்ரிக் பாஸி (Frederic Passy). அனைத்துலக செஞ்சிலுவை சங்கத்தைத் தோற்றுவித்ததற்காக அதே ஆண்டில் ஹென்றி டூனான்டிற்கும் அமைதிக்கான நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. இருவருமே அமைதிக்காக அடித்தளமிட்டவர்கள் என்றாலும் அவர்களின் அனுகுமுறையில் வேறுபாடு இருந்தது.

உலக நாடுகளிடையே போர் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. அத்தகைய போர்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மனிதாபிமான உதவிகள் தேவை என்ற அடிப்படையில்தான் செஞ்சிலுவை சங்கத்தைத் தொடங்கினார் ஹென்றி டூனான்ட். ஆனால் பிரெட்ரிக் பாஸி ஒருபடி மேலே சென்று நாடுகளிடையே போர் ஏற்படுவதற்கான அடிப்படைகளை அடையாளம் கண்டு போர்களை அறவே ஒழித்து நாடுகளிடையே சமாதானம் நிலவ வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பினார். அதனால் பெரும் முயற்சி மேற்கொண்டு போரை விரும்பாத நாடுகளை ஒன்றாக அணி சேர்த்து நடுநிலை சமாதான நாடுகள் எனும் அனைத்துலக அமைப்பை உருவாக்கினார். உலக அமைதிக்காக கிட்டத்தட்ட வாழ்நாளின் பாதியை அர்ப்பணித்த அந்த உன்னத மனிதனின் வாழ்க்கையை தெரிந்துகொள்வோம்.

1822-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் இருபதாம் நாள் பாரிஸில் (Paris) பிறந்தார் பிரெட்ரிக் பாஸி (Frederic Passy). கல்வியில் சிறந்து விளங்கிய பாஸி சட்டத்துறையில் பட்டம் பெற்று தனது 22-ஆவது வயதில் அரசாங்க சேவையில் ஓர் எழுத்தராக சேர்ந்தார். அந்த வேலை அவ்வளவு பிடிக்காமல் போனதால் பத்திரிகை நிருபராகவும், பொருளாதார கட்டுரைகள் எழுதும் எழுத்தாளராகவும் சில ஆண்டுகள் பணி புரிந்தார். பின்னர் கல்லூரி ஒன்றில் பொருளாதார விரிவுரையாளராக பணியாற்றினார். அந்த காலக்கட்டத்தில்தான் பிரான்சு, இங்கிலாந்து, தூருக்கி ஆகிய மூன்று நாடுகள் இணைந்து ரச்சியா மீது போர் தொடுத்தன. பலத்த உயிருடல் சேதத்தை ஏற்படுத்திய அந்த 'கிரைனியன் போர்' பாஸியின் மனத்தை வெகுவாக பாதித்தது. அதுமட்டுமல்லாமல் இன்னொரு உண்மையும் அவருக்கு வேதனையை உண்டாக்கியது.

ஒருமுறை பிரான்சில் பயங்கரமான வெள்ளம் ஏற்பட்டு பலத்த உயிர் சேதமும் பொருளிழப்பும் ஏற்பட்டது. அந்த வெள்ளம் விளைவித்த சேதத்தை உணர்ந்த மக்கள் அது போன்ற இன்னொரு வெள்ள சேதம் ஏற்படுவதற்கு முன் அதிலிருந்து தப்ப பல முன்னெச்சரிக்கை

நடைவழிக்கைகளை நிறைவேற்றினர். ஆனால் அதே பிரெஞ்சு மக்களும், பாதிக்கப்பட்ட மற்ற நாட்டு மக்களும் கிரைனியன் போரினால் ஏற்பட்ட உயிருடல் மற்றும் பொருள் சேதங்களைப்பற்றி ஒரு பொருட்டாகவே மதிக்கவில்லை. போர் என்பது தவிர்க்க முடியாதது ஓன்று என மக்களும், அரசும் கருதியிடதே அந்த அலட்சியபோக்குக்கு காரணம் என்று நம்பினார் பாலி. இயற்கை பேரிட்ர்களிலிருந்து தங்களை பாதுகாத்துக்கொள்ள மனுகுலம் எடுக்கும் முயற்சிகளை செயற்கை போர்களுக்கு எதிராகவும் எடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார் அவர். அதனால் ‘அனைத்துலக சமாதான இயக்கம்’ ஓன்றைத் தொடங்க வேண்டும் என்ற வேட்கை அவருக்குள் எழுந்தது.

அனைத்துலக சமாதானம் குறித்து அவர் பல பத்திரிகைகளில் பல கட்டுரைகள் எழுதினார். பொதுக்கூட்டங்களில் உணர்ச்சிப்பூர்வமாக பேசினார். தனி அமைப்புகளிடமும் மட்டுமின்றி மற்ற நாட்டு அமைச்சகளுடனும் தொடர்பு கொண்டு சமாதானத்திற்காக குரல் கொடுத்தார். 1867-ஆம் ஆண்டு ‘சமாதான சங்கம்’ ஓன்றை தொடங்குவது குறித்து அவர் பாரிஸ் பத்திரிகை ஓன்றில் கட்டுரை வெளியிட்டார். பொதுமக்களிடையே அதற்கு பலத்த ஆதரவு கிடைக்கவே கட்டுரை பிரசுரமான அறுபதே நாட்களில் ‘பிரெஞ்சு சமாதான இயக்கம்’ என்ற அமைப்பைத் தோற்றுவிக்தார் பாலி. அந்த அமைப்பின் செயலாளராக அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1870-ஆம் ஆண்டு பிரான்சுக்கும், ஜெர்மனிக்கும் இடையே போர் முண்டது. அந்தப் போரை தடுக்க தனது சமாதான இயக்கம் மூலம் எவ்வளவோ முயன்றார் பாலி.

பத்திரிகைகளில் எழுதியதோடு மட்டுமின்றி இருநாட்டு அரசு தந்திரிகளை பலமுறை சந்தித்து பேச்கவார்த்தை நடத்தினார். ஆனால் அது பலனிக்காமல் போகவே போர் முண்டது. அதில் வேதனையான உண்மை என்னவென்றால் போர் கூடாது என்று நல்லெண்ணத்துடன் போராடிய பாலியையும், அவரது இயக்க உறுப்பினர்களையும் கண்டால் சுட்டுத்தள்ளுமாறு இரு நாட்டு வீரர்களுக்கும் உத்தரவிடப்பட்டிருந்தது. அதனால் போரின்போது பாலி தலைமறைவாக இருக்க நேரிட்டது. போர் முடிந்ததும் மீண்டும் அவர் தையரியமாக சமாதான பணிகளில் ஈடுபட்டார். அந்த சமயத்தில் பிரெஞ்சு நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தனது சமாதான பணியை விரிவாக்க அது ஒரு நல்ல அடித்தளமாக அமைந்தது. அவரது தீவிர முயற்சியால் அமெரிக்காவுக்கும், பிரான்சுக்கும் இடையே சமாதான உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது. அதுமட்டுமல்ல மற்ற நாட்டு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுடன் நல்லதோரு தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டார் பாலி.

பாலியின் பெரும் முயற்சியால் 1889-ஆம் ஆண்டு பிரான்சு, இங்கிலாந்து, இத்தாலி, எஸ்பெயின், டென்மார்க், ஹாங்கோரி, பெல்ஜியம், அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஓன்றுகூடி Inter-Parliamentary Union என்ற அனைத்துலக பாராளுமன்றத்தை உருவாக்கினர். அதன் முன்று தலைவர் களில் ஒருவராக பாலி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அந்த சங்கம் நாடுகளுக்கிடையே உருவாகும் பிரச்சினைகளை தீர்த்து வைக்கும் நடுநிலை சங்கமாக இன்றும் செயல்பட்டு வருகிறது.

1890-ஆம் ஆண்டு பல நாட்டு சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளை பாரிசில் ஓன்றுகூட்டினார் பாஸி. அந்தக்கூட்டத்தில் சமாதானமே என்றும் நிம்மதியைத் தரும். எனவே ஒவ்வொருவரும் உயிர் முச்சு உள்ளவரை சமாதானத்திற்காக போராட வேண்டும் என்று உருக்கமாக கோரிக்கை விடுத்தார். அந்த சொற்பொழிவின் விளைவாக அடுத்த ஆண்டே நிரந்தர ‘சமாதான தலைமையகம்’ உருவானது.

உலக அமைதிக்காக கிட்டத்தட்ட வாழ்நாளின் பாதியை செலவழித்த பாஸியை ‘அமைதியின் தூதுவன்’ என்று உலகம் போற்றியது. அவர் ஏற்படுத்திய விழிப்புணர்ச்சியால் உலக நாடுகளில் பெரும்பாலானவை போர்களை தடுக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டன. உலக அமைதிக்காக தனியொரு மனிதனாக கூக்குரல் கொடுத்த பாஸிக்கு அமைதிக்கான முதல் நோபல் பரிசை வழங்கி நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டது உலகம். அப்போது அவருக்கு வயது 79 அமைதிக்கான நோபல் பரிசை பெற்ற அந்த வயதிலும் அமைதி மீதான அவரது ஆர்வம் தளரவில்லை. அடுத்த பதினொரு ஆண்டுகளும் அமைதியின் முக்கியத்துவம் பற்றி தொடர்ந்து எழுதினார், கூட்டங்களில் பேசினார். 1912-ஆம் ஆண்டு ஜூன் 12-ஆம் நாள் தொன்னாறாவது வயதில் அந்த அமைதிப்புறாவின் உயிர் பிரிந்தது.

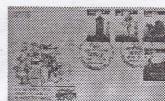
பாஸியின் கொள்கையைப் பின்பற்றிதான் இன்று அனிசேரா நாடுகளின் இயக்கத்தில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் அங்கம் வகிக்கின்றன. அமைதிக்காக ஒருவர் குரல் கொடுத்தே இவ்வளவு நன்மை விளைந்திருக்கிறதென்றால் நாம் ஒவ்வொருவரும் முயன்றால் நம் உலகம் யுத்தமில்லாத பூமியாக மாறாதா? என்ற சிந்தனைதான் பாஸியின் வாழ்க்கை நமக்கு விட்டு சென்றிருக்கும் காணிக்கை. மனுகுல சமாதானத்திற்காக பாடுபட வேண்டும் என்ற உயரிய எண்ணமும், அதற்கான அயராத உழைப்பும்தான் பிரெட்ரிக் பாஸிக்கு அமைதி என்ற வான்த்தை வசப்படுத்தின. பாஸியைப் போன்ற உயரிய எண்ணமும், கடும் உழைப்பும், விடாழுமியற்சியும் நமக்கு நோபல் பரிசை பெற்றுத்தராவிட்டாலும் நாம் விரும்பும் வான்த்தை வசப்படுத்தும்...

இறவுகளுக்கு . வணக்கம்

விளம்பரதாரர்களுக்கு நன்றி. வாசகர்களுக்கு வணக்கம்.

உங்கள் விமர்சனங்கள் கூக்கங்களை அனுப்பி வைக்க வேண்டிய மின்னஞ்சல் முகவரி.

breesnove@gmail.com

உங்கள் கருத்துக்கள்

உங்கள் விரும்பமாக தொழுவானம் மாதம் உதவும்.

தொடுவானம்

சிகரம்

இன்றுவெள்ளிக்கிழமை. எனது வேலைகள் முடிந்து இரண்டுநாள் விடுமுறையில் வீடுதிரும்புகின்றேன். பேருந்தைப் பிடிப்பதற்காக யாழ்ப்பான் பேருந்து நிலையத்தில் காத்திருக்கிறேன். நிறையசனங்கள் பஸ்சுக்காக காத்திருக்கிறார்கள்.

மாணிக்கம் ஜயாபோல இருக்கு, அவரும் பஸ்சுக்காககாத்திருந்தார். அவர் முன்னர் எங்கள் வீட்டுக்குபக்கத்து வீட்டில் இருந்தவர். அவர் கன்னங்களை தாடி மூடியிருந்ததால் உடனே அடையாளம் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. கையில் ஒரு பொலித்தீன் பையும் வைத்திருந்தார். என்னைப் பார்த்து புன்னகைத்தார்.

“எப்படி இருக்கிறாய் ஈழ வேந்தன்? என்னைப் பார்த்து வினாவினார். “நான் நல்ல சுகமாயிருக்கிறன்” “நீங்கள் எப்படி இருக்கிறியள் மாணிக்கம் ஜயா?” பறவாயில்லைதம்பி, பிறந்திட்டம் வாழுத்தானேவேணும்” என்று இழுத்தார். அவர், கதைக்கின்றபொழுது குரலில் ஒரு கவலை தொனித்தது. முகத்தில் சோகம் தென்பட்டது பஸ் வந்தது. இருக்கைகளைப் பிடிப்பதற்காக சனங்கள் இடபட்டுதெள்ளுப்பட்டு ஏறுகின்றனர். நானும் ஏறி பஸ்சின் யன்னல் கரையோரம் அமர்ந்துகொண்டேன். “தம்பி ஈழவேந்தன் எனக்கு ஒருசீற் பிடி அந்தசீற்றில் இந்தபையை வை” என சொல்லிவிட்டு, கடைசியாளாகத்தான் மாணிக்கம் ஜயாவால் பஸ்சில் ஏறிவரமுடிந்தது.

முந்தி ஒரு காலம் மாணிக்கம் ஜயா எண்டால் ஊரிலே தெரியாத ஆக்கள் இல்லை. எந்தக்காரியம் ஊரில் நடந்தாலும் முன்னுக்கு வந்துநிற்பார். செத்தவீடு எண்டாலும் சரி, விளையாட்டுப் போட்டி எண்டாலும் சரி முன்னுக்கு நின்டு ஓடியாடி வேலைகளைச் செய்வார். இப்ப அவரது உடல் நலிவடைஞ்சபோச்ச பஸ்சில் ஏறக்கூட கஸ்ரப்படுகிறார் போல... எனது இருக்கைக்கு அருகே அமர்ந்து கொண்டார் மாணிக்கம் ஜயா. பஸ் புறப்பட்டது மாணிக்கம் ஜயா பேசினார்.

“தம்பிநான் யாழ்ப்பானத்தில் இருந்துவாறன். அங்க இருக்கல்லே அந்தகல்யாணமாலை என்ற இடம், அங்கேதான் போயிற்றுவாறன். என்ற மேள் எழிலிசைக்கு மாப்பிளை பார்க்கிற விசயமாத்தான்... அவவுக்கும் வயசு வந்திட்டுது. எப்பிடியாவது கரையேத்திடவிட வேணும் எண்டுதான் முயற்ச்சிகின்றேன். ஒரு தொகை ஜாதகக் குறிப்பு பாத்திட்டன் தம்பி எதுவுமே கூடினபாகம் பொருந்தேல்ல. அவவுக்கு கிரகபாவமும் கூடாதுபோல. அதுதான் மாப்பிள்ளை தேடுறைம் கஸ்ரமாயிருக்கு. நீயும் அறிஞ்சிருப்பாய்தாய்தானே தம்பி! இந்தப் பிரச்சினேக்கே தாய்க்காறியும் கிபிர் அடியிலே போய்ச்சேர்ந்திட்டா.....” “ஓம் தெரியும் ஜயா” சிறிதுநேரம் இருவரும் மௌனமானோம்.

அவரேமீண்டும் மௌனத்தைக் கலைத்தார். “தாயில்லாப்பிள்ளை என்டதாலே கொஞ்சம் செல்லம் குடுத்திட்டன். நல்ல இடத்தில் ஒரு பையன் கிடைச்சிட்டான் என்டால் எனக்கு கொஞ்சம் நிம்மதியாய் இருக்கும். என்னதான் வைரக்கட்டையாக இருந்தாலும் துயரங்கள் யாரையும் கசக்கிப் பிளியாமல் விடுவதில்லை. வயசானகாலத்தில் சிரமங்களைத் தாங்கிறதும் கஸ்ரம் போல இருக்கு. அவர் கண்கள் சிவந்தது. முகம் கறுத்து கடுமையான கவலையை வெளிக்காட்டியது. தனது தோளில் இருந்த துண்டை எடுத்து கண்களைத் தடைத்துக் கொண்டார். பேசிக்கொண்டுவந்ததில் நேரம் போனது தெரியவில்லை. வாகனமும் மிகவும் வேகமாகத்தான் வந்தது.

பஸ் இப்போது யக்கச்சிதாண்டி ஆணையிறவு உப்பளத்தை நோக்கி போய்க் கொண்டிருந்தது. வீதிக்குருக்காக மாடுகள் கூட்டம் கூட்டமாக சென்றன. தலையிழந்த பனைமரத்தின் உச்சியில் மைனா ஓன்று அமர்ந்திருக்கிறது. எனக்கு அந்தப் பனைமரமும் மைனாவும் மாணிக்கம் ஜயாவையும் அவரது மகளையும் ஞாபகப்படுத்தின. வயசான காலத்தில் அந்தக் கிழவருக்கு எத்தகைய பொறுப்பு. ஆணையிறவுக்கு வந்திட்டம் உப்பளக் காற்றுமேனியைத் தடவிச் சென்றது. வெட்டைவெளியில் மேற்கே சூரியனை முகில்கள் தூரத்துகிறதோ.....

எமது பஸ்வண்டி, முன்னால் செல்லும் பஸ் வண்டியைத் தூரத்துவது போல என்று என்னத் தோன்றியது. “தம்பி எங்கையும் பஸ் நிப்பாட்டினாங்கள் எண்டால் தண்ணிகுடிக்கலாம்.””இல்லை ஜயா இப்பறிப்பாட்டமாட்டினம். இந்தாங்கோ என்னட்டை தண்ணி இருக்குது....”எனதுபையில் இருந்ததண்ணிப் போத்தலைகளுத்துக் கொடுத்தேன். தாகமிகுதியால் அவர், அதில் இருந்தமுக்கால் பகுதியையும் குடித்து முடித்துவிட்டார்.

நான் நினைக்கிறேன் அவர் மத்தியானம் இன்னும் சாப்பிடேல்லப் போல தன்ற மகனுக்கு எப்படியும் நல்லகாரியம் நடக்கவேணும் எண்டத்துக்காக அலைஞ்சு, உலைஞ்சு திரியிறார் போல. “தம்பி ஈழவேந்தன்! போனகிழமை ஒருமாப்பிளைபகுதி வந்தது. கிரகபாவமும் எல்லாம் சரியாப் பொருந்திவந்தது. பதினெஞ்சு இலட்சம் காசம் வீடும் தரச்சொல்லி கேட்டவை எப்படியும் யாரிட்டையாவது காசை ரெடி பண்ணிக்கொடுப்பம் எண்டுதான் முயற்சித்தனான்.....

எனக்கு கேப்பாப்புலவில் கொஞ்சக் காணி இருக்குத் தம்பி அதை ஈடு வைச்சோ அல்லதுவிற்றோ இந்தப் பிள்ளையைக் கரைசேர்ப்பம் எண்டுதான் நினைச்சிருந்தன். ஆனால், அந்தக் காணியைத் தான், இன்னும் இராணுவம் விடுகுதில்லையே.....என்ன செய்ய ஒரு பெருமுச்சுவிட்டார்.

கோயில்லவைச்ச பெண்ணைப் பார்த்திட்டு, பிறகுசொல்லி அனுப்பிறம் எண்டு கூறிவிட்டுப் போவிட்டினம் நானும் கூடியமட்டும் முயற்சிசெய்தன் அந்த மாப்பிள்ளையை பேசிமுடிக்கிறதுக்கு சிறிதுநேரம் மௌனம் “பின்னாட்நான் அறிஞ்சன் தம்பி அந்தபையன் கண்டாவுக்குப் போய்விட்டானாம்.....”

என் யன்னல் ஓரம் ஒருவெள்ளைக் கொக்கு! கிட்டிய தூரம் போல் இருந்தது. கையைவிட்டேன் எட்டவில்லை..... கிழவரின் மனநிலையும் இப்போ எனக்குப் புரிந்தது.....

வண்டி மெதுவாகத்தான் அசைந்துகொண்டிருந்தது. அது புதுக்குடியிருப்புச் சந்திக்கு வந்துவிட்டது. தமிழ்நிலா வெதுப்பகத்தில் மக்கள் நிறைந்திருந்தார்கள். பொலிஸ் குழுவொன்றுசந்தியில் நிற்கிறது. இராணுவ வண்டியும் ஒன்று நிற்கிறது. அதிலிருந்தவர்கள் பலரும் கடைகளிற்குள் நிற்பதாக தெரிகிறது.... ஒருமாதிரியாக எப்போதும் போல் மனசுகளத்து.....பழசையெல்லாம் எத்தனை தடவைதான் நினைத்து பார்க்கிறது முடியவில்லை....

தூரத்தே தெரியும் மின் விளக்கு வெளிச்சத்தில் குண்டு தின்ற கட்டிடம் ஒன்று தெரிகிறது இன்னும் திருத்தப்படவில்லைஅது. சனங்கள் சந்தியில் இறங்கிக் கொள்கிறார்கள். மாணிக்கம் ஜயாவைப் பார்க்கிறேன். மெளனமாக இருக்கிறார் அவர் முகம் வாடியிருக்கிறது. சாப்பாடுதன்னி இல்லாமல் மட்டுமல்ல வாழ்க்கையிலேயே அவர் மிகவும் களைத்து சோந்தபோயிருக்கிறார் என்பதை அதுபறைசாற்றியது. பஸ் புறப்பட்டது. அவர் தெம்படையும் விதமாகந் நாலுவார்த்தை நயமாக பேசவேண்டும் போல் இருந்தது. மாணிக்கம் ஜயா என்ன களைச்சபோயிட்டியனா?

வாழ்க்கையில் வன்னிமக்கள் எவ்வளவு கஸ்டங்களைத் தாண்டிவிட்டம். அதைப்போல் இனியும் வருகிற கஸ்டங்களைத் துவளாமல் துண்டாகாமல் தாண்டிவிடவேணும் ஜயா. முயன்றுகொண்டிருங்கோபலன் கிடைக்காமலாபோய் விடும்.

“இல்லைத் தம்பி அண்டைக்கு அவ- என்றார்மேன்,”அப்பா இனிமாப்பிள்ளை பேசிவந்தா, பொம்பிளையைப் பார்க்கவேணுமென்டு கோயிலுக்கில்ல எங்கவரச் சொன்னாலும் நான் வரமாட்டேன். எத்தினை மாப்பிள்ளைகள் வந்து பாத்திட்டு-பிறகு, பின்னே சொல்லுநம் என்டு தட்டிகழிச்சிட்டு போயிட்டினம். இது எனக்கு தேவையா அப்பா! இனி என்னால் ஏலாது. நான் ஒரு இடமும் வரமாட்டேன். இண்டையோட இதுக்கொரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறன் என்று சொல்லிப் போட்டா. அவ சொன்னது என்ற மனசில இடி விழுந்தமாதிரி இருக்கு.

அவருக்கு கண்கள் கலங்கின. கண்ணீர் கண்ணங்களில் வழியுமுன்னே கைகளால் சட்டென்று துடைத்து விட்டார். எனக்கு சங்கடங்களில் இருந்து மீளமுடியவில்லை. மாணிக்கம் ஜயாவுக்கும் சொல்லிஆழுதல் அடைவதற்கும் யாரும் இல்லைப்போலும்...

“ஜயா! கடசியாக நீங்கள் பார்த்த அந்தமாப்பிள்ளை...அதுதான் அந்த கண்டாவுக்குச் சென்றுவிட்டதாகச் சொன்னீர்களே அவர் பெயர், முகவரி ஏதும் தெரியுமா? சும்மாதான் கேட்கிறேன்”என்றேன் நான். “தெரியும் தம்பி”. “அவர் சாவகச்சேரி, சங்கத்தானை தம்பி. பெயர்.... மனோகரன்”. பேருந்து இப்பொழுது மூள்ளிவாய்க்காலை அடைந்திருக்கிறது. காற்று பலமாக வீசத் தொடங்கியது. இந்தக் காற்றில்...எத்தனை எத்தனை இந்த மண்ணுக்குள் அவலமாய்த் தூடித்து

புதையுண்ட ஜீவன்களின் முச்சுக் காத்துக் கலந்திருந்திருக்குது...! அதெல்லாம் சேர்ந்துதான் இந்தக் காற்று இவ்வளவு வேகமாக வீச்தோ...!

இன அழிப்பு நிகழ்வின் அடையாளங்களாய் பகல் வேளையில் அங்காங்கே தெரிந்த எதுவும் இப்போ இருட்டில் மறைந்திருந்தன. ஒரே இருள். வெளியே எதுவும் தெரியவில்லை. மூல்லைத்தீவு வந்ததும் இறங்கிச் சென்று இருளில் மறைந்தோம். காலச்சக்கரத்தை நிறுத்தமுடியுமா?

சிலமாதங்கள் கழிந்து மீண்டும் ஒருநாள் மாணிக்கம் ஜியாவை..வண்டித் தரிப்பிடத்தில் சந்தித்தேன். “என்ன ஜியா மீண்டும் கல்யாணமாலைக்குத் தானாபோகிற்காள்?: என்றுகேட்டேன். என் அருகில் வந்தார். தம்பி! ஒருசந்தோசமான விசயம். அந்த கண்டாமாப்பிள்ளை தபால் அனுப்பியிருக்கிறார் தம்பி,”எனக்குசீதனம் எதுவும் வேண்டாம். உங்கட மகளை நான் எடுக்கிறேன். கொஞ்சநாள் பொறுங்கோ”என்டு. “உண்மையாகவா...! மிகக்கசந்தோசம் ஜியா! ஆனால் வயசான காலத்தில் நீங்கள் தனியப் போற்றிக்களே? “அது பறவாயில்லைதம்பி எனக்கு என்றபிள்ளை கரர்சேர்ந்தாக் காணும். அந்த வற்றாப்பளை அம்மன் என்னைக் கைவிடேல்ல அதுபோதும் எனக்கு.”

என் நண்பன் மனோகரனை எண்ணி என்மனம் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டது. அவனுக்கு நிகராக அவன் பக்கத்தில், வேறு யாரையும் நிறுத்திப் பார்க்க என்னால் முடியவில்லை. உண்மையில் அவன், எவரும் எட்ட முடியாத, பண்பின் சிகரம்....!

ஆ.முல்லைத்வீண்

BE A HERO... IT'S IN YOUR BLOOD!

**DONATE
BLOOD**

தொடுவானம்

தொடுவானம்

ஆளுக்கொரு மரம் நடுவோம்!

சிஸ்ரி மோகந்தை அதிகரிக்கும் யுனிய ஸ்மர்ட்போன்!

சீனாவின் ஹாவாவே நிறுவனம் ஹானர் 7 என்ற ஸ்மார்ட்போனை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. இந்த ஸ்மார்ட்போனின் கமெராவை, செல்பி மோகந்தூடன் இருக்கும் ஆட்களுக்கு பிடித்தமாகிறி வடிவமைத்துள்ளனர்.

ஹானர் 7-ன் பின் கமெரா 13 மெகா பிக்சல் மற்றும் :.பிளாஷ் ஆகியவற்றைக் கொண்டது, பின் கமெராவை, :.பிளாடன் சேர்த்து 180 டிகிரிக்கு திருப்ப முடியும். ஏற்கனவே சில ஸ்மார்ட்போன்கள் கமெராவை திருப்பும் வசதியுடன் வெளியிடப்பட்டிருந்தன. எனினும், இது செல்பி விரும்பிகளுக்கென பிரத்யேகமாக கமெராவை விருப்பப்படி திருப்பிக்கொள்ளும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இருளிலும் இனி நல்ல செல்பி எடுத்துக்கொள்ள இந்த ஸ்மார்ட்போன் வழிவகுக்கும். 5.2 இன்ச் அளவுகொண்ட ஹானர் 7ஜி, 1080பி ஸ்கிரினும், 616 ஸ்நேப்டிராகன் புராஸஸர், இரு நேணோ சிம்கள், 16GB உள்ளடக்க மெமரி மற்றும் 2GB ரேம் வசதியுடன் கிடைக்கிறது. அது மட்டுமின்றி 32GB உள்ளடக்க மெமரி, 3GB ரேம் வசதியுடன் இன்னொரு மொடலும் சீனாவில் மட்டும் தற்போது விற்பனைக்கு வந்துள்ளது. தற்போது ஹானர் 7ஜி வெள்ளி மற்றும் தங்க நிறத்தில் சுமார் ஆயிரத்து அறுநாறு யுவானிலிருந்து விற்பனை தொடங்குகிறது.

நீரிழிவு நோயாளிகளுக்கான சாலட்!

நீரிழிவு நோயாளிகளுக்கு ஆரோக்கியம் தரக்கூடிய சாலட் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அதனை செய்து பார்த்து பயன்பெறுங்கள்,

தேவையான பொருட்கள்

கத்தரிக்காய், வெண்ணெடக்காய், குடமிளகாய் தலா 100 கிராம், :பார்மேஷன் சீஸ் 20 கிராம், மிளகு 10 கிராம், பூண்டு இரண்டு பல், ஆலிவ் ஆயில், துளசி சிறிது, உப்பு சுவைக்கு ஏற்ப.

செய்முறை

குடமிளகாயை துண்டுகளாக நழுக்கி, ஓவன் அல்லது தோசைக்கல்லில் எண்ணெய் விடாமல் நன்கு சுட வேண்டும். பின்னர் அதன் தோலை நீக்கிவிட வேண்டும். பின்னர், இந்த சுட்ட குடமிளகாய், துளசி, ஆலிவ் எண்ணெய், மிளகு, தோல் நீக்கிய பூண்டு, உப்பு ஆகியவற்றை ஒன்றுசேர்த்து மிகவில்லோட்டு மைய அரைக்க வேண்டும். இது சாஸ் போன்ற கலவையாக இருக்கும். அடுத்தது, கத்தரிக்காயை மிக மெல்லியதாக வட்ட வடிவில் வெட்டிக்கொள்ள வேண்டும், இதற்கு ஏற்றார்போல வெண்ணெடக்காயை நீள்வாக்கில் வெட்டி அடுப்புத் தணவில் காட்டி சுட வேண்டும்.

க்ரில் வசதி இருந்தால் அதில் போட்டும் சுட்டுக்கொள்ளலாம். கருகவிடாமல் பதமாக இதை சுட்டுக்கொள்ள வேண்டும். பின்னர் வெண்ணெடக்காய், கத்தரிக்காயை ஓவ்வொரு லேயராக அடுக்கி அதற்கு மேல் சீஸ் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும். இதன் மீது நாம் ஏற்கனவே செய்துவைத்துள்ள சாஸ் சேர்த்து சாப்பிட, சுவையாக இருக்கும்.

பலன்கள்

நீரிழிவு நோயாளிகளுக்கு மிகவும் ஏற்றது வெண்ணெடக்காய். இதில் விட்டமின் சி மற்றும் பி அதிகமாக உள்ளது. இதை தொடர்ந்து சாப்பிட்டுவெந்தால் சிறுநீண்டப் பிரித்து, உடல் சூட்டைக் குறைக்கும். இதில் உள்ள பெக்டின் என்ற நார்ஸ் சத்து, உடலில் உள்ள கெட்ட கொழுப்பைக் கரைக்கும். இதயத் துடிப்பைச் சீராக்கும் மெக்னீசியம் இதில் உள்ளது. கத்தரிக்காயில் அதிக அளவில் நார்ச்சத்து உள்ளதால், அது குடல் புற்றுநோய்க்கான வாய்ப்பைக் குறைக்கிறது. உணவு செரிமானத்துக்கு உதவுகிறது. இதில் கெட்ட கொழுப்பு மற்றும் சோடியம் மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. குடமிளகாயில் விட்டமின் ஏ, சி மற்றும் பீட்டா கரோட்டின் நிறைவாக உள்ளது, கொழுப்பு குறைவாக உள்ளது. இதுவும் சர்க்கரை நோயாளிகளுக்கு ஏற்றது. சீசில் அதிக அளவில் கால்சியம் உள்ளது. மேலும் விட்டமின் டியும் இருப்பதால் கால்சியம் உறிஞ்சப்படுவது எளிதாகிறது.

மனைவி அமைவதெல்லாம் கைறவன் கொடுத்த வரம்

சாதாரணமான மானுடர்கள் பூமியில் திருமணம் செய்துக் கொண்டு மனைவியிடம் படும் அவஸ்தையை பற்றி நாம் பல கதைகள் பார்த்திருப்போம். ஆனால், மனிதரின் உயிரைப் பறிப்பதை தொழிலாக வைத்திருக்கும் எனுக்கு இந்த சூழல் ஏற்பட்டதை பற்றிய கதை உங்களுக்கு தெரியுமா??

எமதர்ம மகாராஜன் ஒருமுறை பூமிக்கு வந்தபோது அழகான ஒரு பெண்ணிடம் தன் மனதைப் பறிகொடுத்தான். அவள் மானுடப் பெண் என்றாலும் அவளை மணந்து சில காலமாவது வாழ வேண்டும் என்ற ஆசை அவருக்கு வந்து விட்டது.

ஆசை யாரை தான் விட்டது, ஆனால், இந்த ஆசைக்கு பிறகு எமனுக்கு என்ன நடந்தது, அது ஏன் “மனைவி அமைவதெல்லாம் இறைவன் கொடுத்த வரம்” என்ற பழுமொழிக்கு உதாரணம் ஆனது என்று இனிக் காணலாம்...

அந்த மானுடப் பெண்ணை மணந்து அழகான ஆண் பிள்ளைக்கு தகப்பனார் ஆனார். எமதர்மன். அவர் மணந்த பெண் நல்லவள் தான். என்றாலும் நாளாக, நாளாக எமனுக்கு அவள் மீது சலிப்பு தட்டியது.

பிள்ளை பாசம் தடுத்தது

மேல் உலகம் போய் தப்பி விடலாமா என்று நினைக்க ஆரம்பித்தார். ஆனால் பிள்ளை மேல் இருந்த பாசத்தால் மகனை நிர்க்கத்தியாக விட்டுப் போக மனமும் வரவில்லை. பாசப் போராட்டத்தில் தத்தளித்தார் எமதர்மன்.

பயத்தை மகனிடம் வெளிக்காட்டிய எமன்

மகன் கொஞ்சம் வளர்ந்ததும் மனம் விட்டு அவனிடமே பேசினார். அவனுடைய அம்மாவிடம் தனக்குள்ள பயத்தையும் விளக்கினார். மகனே..நீ சிறந்த வைத்தியனாக வேண்டும். மரணத் தருவாயில் இருப்பவரைக் கூட நீ காப்பாற்ற முடியம். எப்படித் தெரியுமா?

மகனுக்கு என்ன கொடுத்த வரம்

ஒருவர் மரணம் அடைவதாக இருந்தால் நான் அங்கு இருப்பேன். உனக்கு மட்டும் கண்ணுக்குத் தெரிவேன். நான் அங்கு இருந்தால் அவருக்கு வைத்தியம் செய்யாதே. நீ வைத்தியம் செய்து அவர் இறந்து போனால் உன் புகழ் குறையும். எனவே யாருக்கு வைத்தியம் செய்தாலும் நான் அங்கு இல்லையென்றால் தெரியமாக மருந்து கொடு. அவன் பிழைத்து எழுந்து கொள்வான். அதனால் உன் புகழ் மேலும் மேலும் பரவும் என்றார் என்ன.

மனைவியிடம் சொல்லாமல் எஸ்கேப்பான் எமன் மனைவியிடம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் மகனை அணைத்து கண்ணீர் விட்டு எமதற்மன் நழுவி விட்டார்.

மகன் மருத்துவம் படித்து மகத்துவம் பெற்றான். அவன் வைத்தியம் செய்தால் எப்படியிருப்பவனும் பிழைத்துக் கொண்டான். ஒருவர் கூடச் சாகவில்லை. எல்லோரும் ஆச்சர்யப்பட்டார்கள். யாருக்காவது வைத்தியம் செய்யப் போகும் போது எதிரில் அப்பாவை(எமனை)ப் பார்த்தால் கும்பிட்டுவிட்டு வெளியே வந்து விடுவான். இந்த வைத்தியன் கைவிட்டால் பிறகு மரணம் தான் என்று ஊரே புகழ்ந்தது.

கொஞ்ச நாளில் அந்த ஊர் அரசரின் மகள் நோய் வாய்ப்பட்டாள். யார் வைத்தியம் பார்த்தும் பலனில்லை. இவனை அழைத்தார்கள். என் மகளைக் காப்பாற்றினால் அவளையே உனக்கு மனைவியாகத் தருகிறேன், ராஜ்ஜியத்தையும் தருகிறேன் என்றார் ராஜா. அவன் படுத்திருக்கும் அறைக்குள் போன வைத்தியனுக்கு அதிர்ச்சி. எமன் நின்றுக் கொண்டிருந்தார்.

இளவரசி மீது ஆசைக் கொண்ட மகன்

வைத்தியம் செய்தால் பிழைக்க மாட்டாள். ஆனால் பிழைத்துவிட்டால் அழகான அந்த ராஜகுமாரி, ராஜ்ஜியம் எல்லாம் கிடைக்கும். இடைஞ்சலாக அப்பா குறுக்கே நிற்கிறார். எப்படி அவரை விரட்டுவது? என யோசித்தான். திடீரென்று ஓர் யோசனை பிறந்தது. வாசல் பக்கம் பார்த்து குத்தினான். அம்மா..அப்பா உள்ளே இருக்கார். ரொம்ப நாளா அப்பாவைக் காணோம் காணோம்னு தேடினாயே.. இங்க இருக்கார் வா அம்மா.... என்று அலறினான். அவ்வளவுதான் துண்டைக் காணோம் துணியைக் காணோம் என்று எமன் ஓட்டமாக ஓடிவிட்டான். (நகைச்சலை)

மூல்லை மன்னின் மெந்தன்

வளர்ந்து வரும் இளங்கவிஞ்ஞாம் விளையாட்டு வீரனும் கவர்ச்சியான பேச்சாற்றல் உள்ளவனுமான ஆழமில்லைத்தின்யனை சிறுவயதில் இருந்தே நான் அறிவேன். எனது நண்பன் ஆனந்தமயிலின் பிரியத்துக்குரிய புத்திரரான மூல்லைத்தின்யன் அவனது தந்தையைப்போலவே தான் வாழும் சமூகத்தில் அக்கறை கொண்டவர். தந்தையைப்போலவே படைப்பாளுமை மிக்கவர். இவர் இதுவரை நான்கு கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

1. நல்லதோர் கனவும் அந்தரிப்போரும்
2. கவியின் ஏக்கம்
3. அம்மா காத்திருக்கக் கூடும்
4. அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்

இதில் முதலாவது தொகுப்பு நானே முன்னுரை எழுதியிருந்ததோடு வெளியிட்டுவிழாவில் ஒரு விமர்சகனாகவும் கலந்து கொண்டேன். இவனுடைய கவிதைகளை ஆங்காங்கே பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் படித்திருந்த போதிலும் முன்னுரை எழுதுவதற்காக ஆழ்ந்து இரசித்து படித்தேன். அந்த முன்னுரையில் குறிப்பிடுவதுபோல பல்வேறு ரகமான குட்டிக் குட்டிக் கவிதைகளை இவன் எழுதியுள்ளான். இயற்கை மீதான ஈர்ப்புகள், போரின் அவலங்கள், மண்ணின் மாண்புகள், மொழி, இனம் சார்ந்த பெருமைகள், தன்னம்பிக்கை உடனடிம் உபதேசங்கள் என அவை விரிவுகொள்ளும் இயற்கையையும் மனித உணர்வுகளையும் இவன் தன்னை மறந்து பாடினாலும் தன்னுடைய தமிழ், இனம் தேசம் என்பவற்றின் மீது கொண்ட தீவிரமான காதலும் இவனது கவிதைகளின் ஆதார சுருதி.

ஒருவகையில் இவனை போரின் குழந்தை எனலாம். எமது குழலில் போர்மேகங்கள் கருக்கடிய 1987 இல் தான் இவன் பிறந்தான். நெருக்கடி மிக்க போர்ச் குழல்களிலே இவன் வாழ்ந்தான்.

மூல்லைத்தீவில் பிறந்தாலும் இவன் வளர்ந்த தென்னவோ வடமராட்சியில் தான். கல்வி கற்றான். இளங்காக, மனிதநாக, கவிஞராக, பல்துறை ஆழந்த உள்ளவனாக உருவாகினான். இடம் பெயர்ந்து வளர்ந்தாலும் இவன் பிறந்த மூல்லை மன் மீதான பற்று அவனை நீங்கவில்லை.

உறவினர்களாலும், இடப்பெயர்வு போன்ற வேறு சில காரணங்களாலும் மூல்லை மன் மீதான தொடர்பு வலுப்பெற்று வந்தது. ஒருவகையில் மூல்லைமன் மீது காதல் கொண்டவனாகவே இருக்கின்றான். மூல்லைமன்னின் புத்திரன் என்று சொல்வதிலே பெருமை கொள்கிறான். எனவேதான் உக்கிரமான போர்களின் போது இவன் நேசிக்கின்ற மூல்லை மன்னும் மக்களும் சிதைந்த போதும் ஆசைகள் எல்லாம் நிராசைகளான போதும் இவன் தவித்தப்போனான். இதனால் போர்தந்த வலியும் துயரங்களும், இவன் கவிதைகளில் மறைமுகமாகவும் சிலவேளைகளில் வெளிப்படையாகவும் பீறிக்கிளம்புகிறது. என்றாலும் இவன் சோர்ந்து போய்விடவில்லை.

“ சாம்பலில் இருந்து உயிர் பெறும் பீனிக்ஸ் பறவை போல” இவன் அழிவுகளில் இருந்தும் உயிர்த்து கொள்கிறான். தன்னம்பிக்கை உடையவனாகின்றான். மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு” என்பதில் எங்கள் உன்னத வாழ்வு மலரும் என கனவு காண்கின்றன.

இந்த பின்னணியில் பினைப்புகளும் அவலங்களும், அந்தரிப்போர், எமது தன்னிறைவானது, போரினால் மரணித்த ஆத்மாவின் குரல், மூல்லை நிலவு உலவும் தேசம், நிலம், குடியிருப்பு கல்லறையின் குரல், ஒரு மரம் பற்றிய...., உயர்ந்த உறவு, அந்த குருவிகளைப் பார் முதலியனவும் இதில் குறிப்பிடப்படாத பல கவிதைகளையும் இவன் எழுதியுள்ளான். இவற்றுள் எனக்கு பிடித்த கவிதையை குறிப்பிடுகின்றேன்.

குழியிருப்பு கல்லறையின் குரல்

முல்லை நிலப்பரப்பின்
பெரும் ஊராம்
எந்தன்

புதுக்குடியிருப்பு மண்ணே
வணக்கம்
உன் நிலத்தில்
கால் பதித்த
நினைவு அகலாது
எழுதுகின்றேன்.

நாளாந்தம்
ஏயி இறங்கிய
கொல்லைப்புற
பாலை மரமும்
மரமுந்திரிகை மரமும்
என்மனதில்
நிழல்தந்து நிற்கின்றன.

ஒடியாடி பாடி
பற்பல படித்து
களித்திட்ட
எந்தன் பாடசாலையும்
தமிழ் ஆசானும்
என் மனக்கண்ணில்
இசைவும் அசைவும்
கொள்கின்றன.

வைகாசிச் சோளகத்தோடு
சிலம்புக் கதைபேசி
வற்றாப்பளை
பொங்கலுக்குப்
போய்ச் சேர்ந்து
பாதையும்
உதுதான்

தலைநிமிர்ந்து
நிற்கும்
பலாக்கள்
அருள்பாலிக்கும்
சைவக் கோயில்கள்
வேத ஆலயங்களை
நினைத்துப்
பார்க்கின்றேன்
நெஞ்சத்தில்
இருத்திப் பார்க்கின்றேன்

செந்தமிழைக் காதலித்து
நெடுந்தாரப் பயணி ஆனான்
நான் உங்கும் இல்லை
இங்கும் இல்லை

எங்கள் ஊர்
தேக்கு மரங்கள்
துன்பத்தையா
இன்பத்தையா
தேக்கி வைத்திருக்கிறது.

எந்தன் நிலத்து
பலாமரங்கள்
ஏதோ விதத்தில்
நிறைவை நோக்கிய
சுவையான
பூலாப்பழங்களையா
சுமந்து நிற்கின்றன.

என் பயணத்தை
அளந்து பார்க்கின்றேன்
அளவு கோல் இல்லை
நீதியான செங்கோல்
உங்கு உயர்ந்து நிற்க
வேண்டும் என்று
எதிர்பார்க்கின்றேன்.

இவனது நான்கு தொகுப்புகளிலும் உள்ள கவிதைகளை ஒன்று சேர்த்து பாருங்கள்.
அக்கவிதைகளின் ஆதார சுருதி எதுவென என்னைப்போல நீங்களும் புரிந்து கொள்வீர்கள்.

குப்பளான் ஐ.சண்முகன்

கடந்து வந்த பாதைகள் (தேர்தலும் கட்சிகளும்) 1948

இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியை (ஆங்கிலத்தில் சமஷ்டிக் கட்சி) 1949ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் 18ஆம் திங்கதி அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸிலிருந்து பிரிந்த சா.ஜே.வே.செல்வநாயகம், சி.வன்னியசிங்கம், எ.எம்.வி.நாகநாதன் ஆகியோர் தலைமையிலான குழுவினர் உருவாக்கினார்கள். அன்றைய ஜக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்துடன் இணைந்து போகும் அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ், தலைவர் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலத்தின் முடிவினை எதிர்த்தே இந்த பிரிவு உருவானது. “சமஷ்டிக் கட்டமைப்பு அடிப்படையில், மொழிவாரியான தமிழருக்கான சுயாட்சிப் பிரிவு ஒன்றை ஸ்தாபிப்பதனாடாக இலங்கையின் தமிழ் மக்களுக்கு விடுதலையைப் பெற்றுக்கொடுத்தல்”

என்ற கொள்கையினடிப்படையில் சா.ஜே.வே.செல்வநாயகம் தலைமையில் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி (ஆங்கிலத்தில் சமஷ்டிக் கட்சி) உருவானது. ஆரம்ப காலங்கள் தமிழரசுக் கட்சிக்கு அவ்வளவு சாதகமாக இருக்கவில்லை. புதிதாகத் தோன்றிய கட்சி எதிர்நோக்கும் சவால்களைக் கடந்து வரவேண்டிய நிரப்பந்தம் அதற்கு இருந்தது. தமிழரசுக் கட்சி தோற்றம் பெற்று முன்னாண்டுகளுக்குள்ளாக 1952இல் பொதுத் தேர்தலை சந்தித்தது. அந்தத் தேர்தலில் 2 ஆசனங்களை மட்டுமே இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியினால் வெல்லக் கூடியாதாக இருந்தது. கோப்பாயில் சி.வன்னியசிங்கமும் திருகோணமலையில் எஸ்.சிவபாலனும் தமிழரசுக் கட்சியில் போட்டியிட்டு வெற்றியிட்டியிருந்தார்கள். காங்கேசன் துறைத் தொகுதியில் போட்டியிட்ட சா.ஜே.வே.செல்வநாயகம் தோல்வி கண்டார். அந்தத் தொகுதியில் ஜக்கிய தேசியக் கட்சி சார்பில் போட்டியிட்ட சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் மருமகனான எஸ்.நடேசன் வெற்றி பெற்றிருந்தது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தத் தேர்தலில் அகில இலங்கை தமிழ்க் காங்கிரஸ் 4 ஆசனங்களை வெற்றி கொண்டிருந்தது. 1947ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் (தமிழரசுக் கட்சி பிரிவுக்கு முன்பதாக) அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் 7 ஆசனங்களை வெற்றி கொண்டிருந்தமை இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டியது. 1952ஆம் ஆண்டு தேர்தல் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சிக்கு அவ்வளவு சாதகமாக இருக்கவில்லையெனினும், 1956ஆம் ஆண்டு தேர்தல் வித்தியாசமான பெறுபேற்றை வழங்கியது. இதற்குக் காரணம் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க. 1952ஆம் ஆண்டு தேர்தல் சா.ஜே.வே.செல்வநாயகம் தலைமையில் புதிதாக உருவாகியிருந்த இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சிக்கு மட்டும் முதலாவது பொதுத் தேர்தலாக இருக்கவில்லை. 1951ஆம் ஆண்டு ஜக்கிய தேசியக் கட்சியிலிருந்து பிரிந்த எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க தலைமையிலான “மத்திய-இடது கொள்கையை” உடைய குழுவினர் ஸ்ரீ வங்கா சுதந்திரக் கட்சியை உருவாக்கினர். எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க தலைமையில் புதிதாக தோன்றியிருந்த ஸ்ரீ வங்கா சுதந்திரக் கட்சி சந்தித்த முதலாவது பொதுத் தேர்தலும் 1952ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலே. 1952ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் ஜக்கிய தேசியக் கட்சி 54 ஆசனங்களை வெற்றிகொண்ட போது, ஸ்ரீ வங்கா சுதந்திரக் கட்சி வெறுமனே 9 ஆசனங்களையே வெற்றி கொண்டிருந்தது. எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க தலைமையிலான ஸ்ரீ வங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு இது அவர்கள் எதிர்பார்த்த ஆரம்பமாக இருக்கவில்லை. ஆனால், 1956ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் இந்த நிலை நேரத்திற்காக மாறியது. 1948இல் சுதந்திரம் பெற்றது முதலான ஜக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சி மேலைத்தேயம் சார்பான ஆட்சியாகவே காணப்பட்டது. இந்திய பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேருவினுடைய அணிசோாக கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளாத, கம்யூனிசத்தை கடுமையாக விமர்சிக்கும் கட்சியாக, அரசாங்கமாக இருந்தது. ஆரம்பத்தில் இலங்கை - ஜக்கிய

நாடுகளில் இணைவதற்கான முயற்சியை அன்றைய சோவியத் ரஷ்யா வீட்டோ அதிகாரத்தைப் பயில்படுத்தி இடைமறித்ததற்கு இதுவும் ஒரு காரணம் எனப்படுகிறது. (பின்னர் 1955-லே இலங்கை ஐ.நா.வில் இணைந்து கொண்டது) இவ்வாறாக மேலெந்தாடுகள் சார்பாக இருந்த அன்றைய ஜக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சியை விழுத்தும் புதிய தந்திரோபாயத்தை 1952 தேர்தல் நிறைவெற்றவுடனேயே பண்டாரநாயக்க ஆரம்பித்துவிட்டார். 1956இல் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க கையில் எடுத்த ஆயுதம் “சிங்கள-பௌத்த தேசியம்”. எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க பொறுத்தவரையில் “சிங்கள-பௌத்த தேசியத்தை” அவர் எப்போதோ கையிலெடுத்துவிட்டார். 1937இலேயே சிங்கள மகாசபையை பண்டாரநாயக்க உருவாக்கியிருந்தார். “மேலைத்தேயம் சார்பான ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஆட்சி பௌத்த கலாசாரத்தை சீரழிக்கிறது. இது ஒரு கிறிஸ்தவர்கள் சார்பான மேட்டுக்குடி ஆட்சி. 1948இல் இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்தது என்பதில் உண்மையில்லை என்று பொதுநலவாயத்திலிருந்து இலங்கை விலகுகிறதோ அன்றைக்குத்தான் இலங்கைக்கு உண்மையான சுதந்திரம் கிடைக்கும்” என தனது “சிங்கள-பௌத்த” தேசியவாதத்தைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டார்.

எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க. இதனை “சுதேசியம்” என்பதாக பொருள்கோடல் செய்யும் அரசியல் ஆய்வாளர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், ஓர் இனத்தையும் மதத்தையும் மையப்படுத்திய தேசியம் எவ்வாறு ஒட்டுமொத்த நாட்டின் சுதேசியமாக இருக்க முடியும்? மாறாக அது பெரும்பான்மையின் தேசியமாக, குறுந் தேசியவாதமாக வேக கருதப்படவேண்டியதாகிறது. எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கவின் தந்திரோபாயம் “மக்கள் ஜக்கிய முன்னணி” (மஹஜன எக்ஸ் பெரமுண்) என்ற வடிவில் உருப்பெற்றது.

ஜக்கிய தேசியக் கட்சிக்கெதிராக இருந்தக் கட்சிகளை இந்த முன்னணியின் கீழ் ஒன்றிணைத்த எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க, இடதுசாரிக் கட்சிகளான லங்காசமசமாஜக் கட்சி மற்றும் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகியவற்றுடன் போட்டியில்லா ஒப்பந்தம் ஒன்றையும் கைச்சாத்திட்டு, அவைகளைத் தோழுமை ஆக்கிக்கொண்டார். எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கவின் தேசிய மயமாக்கல் கொள்கை, தனியார்மயத்துக்கு எதிரான நிலைப்பாடு என்பனவே இந்தத் தோழுமை சாத்தியமாகக் காரணமாயின. வங்கிகள், பெருந்தோட்டங்கள், காப்புறுதி நிறுவனங்கள் என்பனவெல்லாம் தேசியமயமாக வேண்டும் என உரைத்த பண்டாரநாயக்க, வணிக மற்றும் வர்த்தகத்துறை சிங்களவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்க வேண்டும் எனவும் கூறினார். ஆனால், பின்னர் பண்டாரநாயக்க “தனிச் சிங்களச்” சட்டத்தை நாடாளுமன்றத்தில் முன்வதைத்த போது அதனைக் கடுமையாக இந்த இடதுசாரிக் கட்சிகள் எதிர்த்தன என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். “பஞ்ச மா பலவேகய” (ஜம்பெரும் சக்திகள்) என்ற பெயரில் பொத்த பிக்குகள், தொழிலாளர்கள், ஆயுர்வேத வைத்தியர்கள், ஆசிரியர்கள், விவசாயிகள் ஆகியோரை ஒன்றிணைத்து தனது 1956ஆம் ஆண்டு வெற்றிக்கான பயணத்தை ஆரம்பித்தார் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க. 1948ஆம் ஆண்டு சுதந்திரத்துக்குப் பின் இலங்கையின் தேசிய மொழிகளாக சிங்களமும் தமிழும் இருக்கும் என நம்பப்பட்டன. 1949ஆம் ஆண்டு சுதந்திரத்தின் விழாவில்கூட இரு மொழிகளிலும் தேசிய கீதம் பாடப்பட்டது. 1956 தேர்தலையொட்டி எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க தனது “சிங்கள-பௌத்த” தேசியவாதக் கொள்கையைப் பலப்படுத்துவதற்காக சிங்கள மொழியை மட்டும் இலங்கையின் உத்தியோகபூர்வ மொழியாக பிரகடனம் செய்வேன் என சூஞரைத்தார். இலங்கை அரசியல் வரலாற் றை மாங்றி போட்ட புள்ளியாக எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கவின் “தனிச் சிங்களச் சட்டம்” அமைந்தது.

பண்டாரநாயக்கவின் புத்துணர்ச்சியுடன் எழுச்சிபெற்ற “சிங்கள-பெளத்த” தேசியவாதமும், “பஞ்ச மா பலவேகயை”வும் ஜக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு பெரும் சவாலாக மாறியது. அதுவும் தேர்தல் இடம்பெற்ற 1956ஆம் ஆண்டானது கொலதம் புத்தர் பரிநிர்வாணம் அடைந்ததன் 2500ஆவது ஆண்டு நிறைவாகவும், விஜயன் இலங்கையில் காலடி எடுத்து வைத்ததன் 2500ஆவது ஆண்டு நிறைவாகவும் இருந்ததானதும் “சிங்கள-பெளத்த” தேசியவாத உணர்ச்சிகளுக்கு இன்னும் உயிரூட்டுவதாகவும் அமைந்தது. இந்நிலையில் இறுதி நேரத்தில் ஜக்கிய தேசியக் கட்சியும் “தனிச் சிங்களம்” என்ற கொள்கையை தனது களனி மாநாட்டில் முன்னிறுத்தியது. ஆனால், இந்த இறுதி நேர மாற்றம் ஜக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு பலனளிக்கவில்லை. பண்டாரநாயக்க தலைமையிலான ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி 51 ஆசனங்களைப் பெற்று தனிப் பெரும்பான்மையுடன் ஆட்சியமைத்தது. ஜக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு 8 ஆசனங்களே கிடைத்தன.

இந்தத் தேர்தல் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சிக்கும் வெற்றிகரமான தேர்தலாக அமைந்தது. அதற்குக் காரணம் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கவின் “சிங்கள-பெளத்த” தேசியவாதம். பண்டாரநாயக்கவினால் எழுச்சியுறுச் செய்யப்பட்ட “சிங்கள-பெளத்த” தேசியவாதம், ஜக்கிய தேசியக் கட்சி தனது சிங்கள மற்றும் தமிழ் ஆகிய இருமொழிக் கொள்கையினின்று விலகி பண்டாரநாயக்கவின் “தனிச் சிங்களக்” கொள்கையை தானும் ஏற்றுமை, அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ் தலைவர் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலத்தின் ஜக்கிய தேசியக் கட்சியுடனான இணக்க அரசியல் என்பனவெல்லாம் சேர்த்து தமிழ் மக்கள் இவற்றுக்கு மாற்றான தமிழ்த் தேசிய சக்தியாக, சா.ஜே.வே.செல்வநாயகம் தலைமையிலான இலங்கை தமிழரசுக் கட்சியைத் தெரிவு செய்வதற்கு ஏதுவான காரணிகளாக அமைந்தன.

1956ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி மிகப்பெரியதொரு வெற்றியை ஈட்டியது. 14 வேப்பாளர்கள் போட்டியிட்டு 10 பேர் வெற்றியீட்டினர். அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரஸ் சார்பில் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் மட்டும் யாழ்ப்பானம் தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்றிருந்தார். இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் வெற்றி “சிங்கள-பெளத்த” தேசியவாதத்துக்கெதிரான தமிழ் மக்களது உரிமைக் குரலாகப் பார்க்கப்பட்டது. சிங்கள மொழியை மட்டும் இலங்கையின் உத்தியோகபூர்வ மொழியாக மாற்றியமை இலங்கை அரசியல் வரலாற்றை புரட்டிப் போட்டதொரு நிகழ்வாகும். தனது தந்தையாரினுடைய “தனிச் சிங்களச்” சட்டமே இந்தநாட்டின் இபைப் பிரச்சினையின் மூல காரணங்களுள் ஒன்று என 2011 ஜூலை 24ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நீதியரசர் பாலகிட்டனர், நினைவுப் பேருரையில் இலங்கையின் முன் னாள் ஜனாதிபதியும் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கவின் மக்களுமான சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க குறிப்பிட்டிருந்ததை நாம் இங்கு கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். அவர் மேலும், “தனிச் சிங்களச்” சட்டம் 450 வருடங்களாக பாழ்ப்பட்டிருந்த இலங்கைச் சுதேசியத்தைத் தட்டியெழுப்பியது. ஆனால், அது “மற்றவர்களான” தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள், பறங்கியர், மலே ஆகியோரை அரவணைத்துச் செல்லத் தவறிவிட்டது, இதனால் அவர்களால் சம உரிமையுடன், கெளரவத்துடன், ஒரு தேசமாக வாழும் நிலை இல்லாது போய்விட்டது எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். 1956ஆம் ஆண்டின் 33ஆம் இலக்க உத்தியோகபூர்வ மொழிச் சட்டம், சுருக்கமாக “தனிச் சிங்களச் சட்டம்” இலங்கை இன்பிரச்சினை வரலாற்றில் ஒரு கரும்புள்ளியாகும். இது சட்டமூலமாக நாடாஞ்மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது அங்கு எழுந்த வாதப்பிரதிவாதங்கள், அன்றைய தலைவர்கள் பதிவுசெய்த கருத்துக்கள், அது சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டதன் பின்னான விளைவுகள் என்பவை விரிவாக அலசப்பட வேண்டியதாகும்.

THE BEST LUNCH GINGELLY OIL

T.K.T

NO.1

MARK

BEST GINGELLY OIL

4th Generation

Thillaiyampalam
Kandiah Stores,
Moothanainar Kovilady, Anaicoddai.

தீறம்

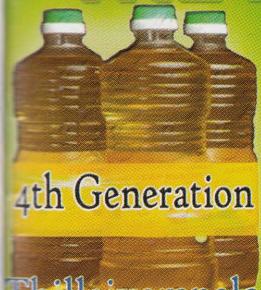
நல்லெண்ணெய்

TP:0212255718, 0776528633

நல்லெண்ணெய்வலம்

கந்தையா ஸ்ரோர்ஸ்,

முத்துமிளார் கோவிலடி, ஆவைக்கோட்டை

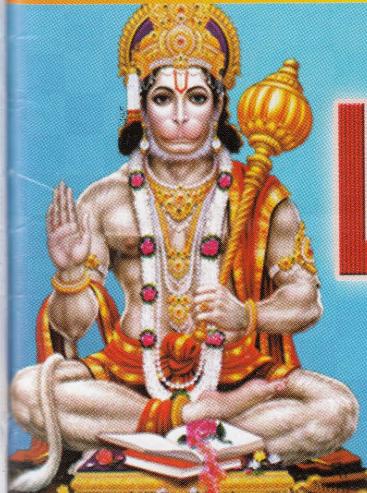
Thillaiyampalam
Kandiah Stores,
Moothanainar Kovilady, Anaicoddai.

நவநாகரிக இடைகளின்
மூத்தொலியும்

இசைவழங்குபுடனையகம்

பருத்தித்துறை பிரதானவீதி, நெல்லியடி

மாருதி

கடைச்சல்
தொழிலைகம்

மணிக்கூட்டுக் கோபுர வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
தொ.பே:-0771488096

யாழ் மக்களின் நம்பிக்கை வென்ற
தங்க நகைகளின் இருப்பிடம்...

காலத்தை வெல்லும்

கலை நட்பத்துடன் மின்னும்

மின்னும் யொன் நகை
மிஞ்சும் புன்னகை

நில்

2 துபா

ஜிவல்லர்ஸ்

கிள. 91, மின்சார நலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொ.பே:-021 2222031